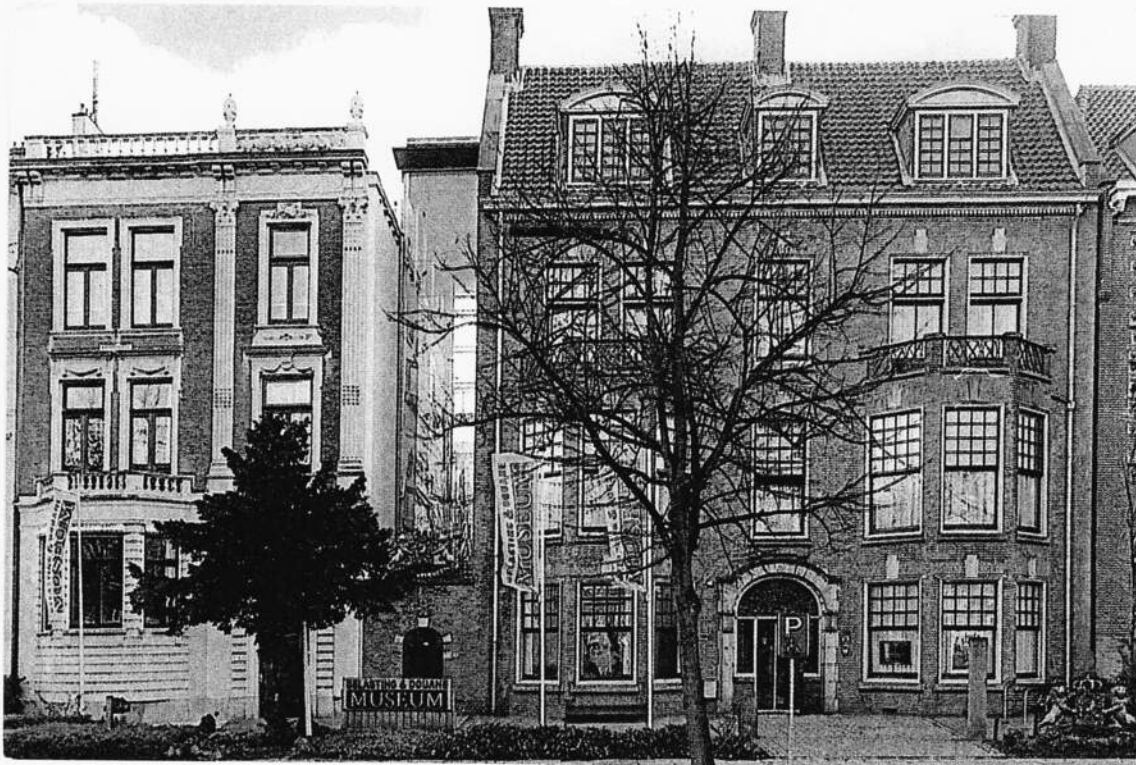

Familieblad Sparreboom

Jaargang 16 afl. 1

April 2005

Belasting en Douane Museum

Voorjaarsnummer met o.a.

Familiedag 2005 – Familieberichten – Persoonlijk verhaal – Jubileum –
Aanvullende informatie op artikelen opgenomen in ons blad van september
2004 – Ingekomen berichten – Weerbare mannen en Musquettiers –
Genealogie – Limerick.

Familiestichting Sparreboom (opgericht 26 januari 1990)

Ere-Voorzitter Gerrit Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

BESTUUR:

Voorzitter: Trudy Schipper-Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Secretaris: Ingrid Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Penningmeester: Fred Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Genealoog: Jan Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Alle genealogische gegevens vallen onder verantwoording van
de genealoog Jan Sparreboom, tenzij anders vermeld.

Redactie Jan Sparreboom

Familieblad en
Verzending:

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Dit Familieblad is het orgaan van de Familiestichting Sparreboom en wordt gratis
verstrekt aan de donateurs.

Nieuwe donateurs kunnen zich opgeven bij de secretaris en hun donatie overmaken
op gironr. 2792447 t.n.v. Familiestichting Sparreboom (€ 15,— (f. 33,—) onder
vermelding van naam en adres.

Familiedag op zaterdag 1 oktober 2005 bij het Belasting & Douane Museum in Rotterdam

Van het bestuur

Ook dit jaar is het bestuur er weer in geslaagd om een interessante locatie te vinden voor onze Familiedag.

Op zaterdag 1 oktober 2005 gaan vanaf 11.15 uur de deuren van het Belasting & Douane Museum aan de Parklaan 14-16 in Rotterdam voor ons open. Wij zijn daar welkom voor een kopje koffie, een boeiende rondleiding en een lunch. Natuurlijk ontbreken ook de vaste onderdelen van het programma niet. De voorzitter is na een drietal bezoeken aan dit museum heel enthousiast over deze locatie. Ook voor uw kinderen en eventueel kleinkinderen is dit museum een uitdaging, we hopen u daarom met veel familieleden te begroeten. Het definitieve programma vindt u in het zomernummer van ons Familieblad. Door middel van de acceptgirokaart, die u in de maand mei ontvangt, kunt u zich aanmelden voor de Familiedag 2005. De kosten voor deze dag zijn geraamd op 20 euro per persoon.

Als aanvulling op bovenstaande tekst heeft de redactie nog enkele teksten en afbeeldingen uit de folders van het Belasting en Douane Museum overgenomen

25 februari tot 3 oktober 2005 **Accijns op ZEEP - Accijns om ZEEP** Laatste deel uit een drieluik over accijnzen

Het Belasting & Douane Museum start het jaar 2005 met een frisse voorjaartentoonstelling. Deze tentoonstelling vormt het laatste deel uit een drieluik over accijnzen. Zeep heeft door de eeuwen heen een ontwikkeling van schoonmaakmiddel tot toiletartikel doorgemaakt. Want wie wil er nu niet lekker ruiken of een ontspannend schuimbad nemen. Maar waarom betaalde men belasting op zeep? Bent u nieuwsgierig naar hoe zeep werd gemaakt en wilt u weten uit welke grondstoffen zeep bestaat? Laat u dan verrassen door deze schone tentoonstelling over Zeep.

Op het gebruik van zeep werd al in 1583 een belasting geheven. Deze hoge belasting werd in 1893 afgeschaft. Tegenwoordig is de consument alleen 19% BTW verschuldigd. Harde en zachte

zeep zijn de voornaamste zeepsoorten. Om de zeepproducenten in Nederland te beschermen was harde zeep bij invoer extra belast met een 'invoerrecht'. Dit leidde echter tot een omvangrijke zeepsmokkel.

De tentoonstelling geeft wellicht antwoord op uw vragen over zeep aan de hand van ordonnantiën, documenten, spotprenten, affiches en reclamemateriaal van zeep. Een historisch decor van een wasserij, wasvrouw en een oud winkeltje met zeepproducten moet de bezoeker een levendig beeld geven over de vele toepassingen van zeep. Want wie maakt er nu schoon zonder zeep?

Nieuwe attractie!

De Smokkeltrip

Wil jij weten hoe het is om te smokkelen? Ben je niet bang om betrapt te worden? Kom dan nu naar 'De Smokkeltrip', de spannendste attractie van het Belasting & Douane Museum! In een doolhof van containers verken je de grenzen van de wereld van douaniers en smokkelaars. Aan de hand van een videovoorstelling met geluid en muziek, waant de bezoeker zich deelgenoot van een echte smokkelpoging. Gedurende deze trip krijgen bezoekers antwoord op vragen als: Wat wordt er gesmokkeld? Waarom wordt er gesmokkeld? En wat zijn de gevolgen van smokkelen? Als hoogtepunt en afsluiter van de 'trip' staat de bezoeker een aantal geheimzinnige verrassingen te wachten. Durf jij het avontuur aan? Wil jij de geheimen ontsluiten? Maak dan de trip van je leven. De smokkeltrip is geschikt voor jong en oud. Kinderen jonger dan vier jaar, mogen alleen naar binnen onder begeleiding van een volwassene.

Familieberichten

Overleden te Rotterdam 23 januari 2005 Maartje Katharina Sparreboom-Bal. Zij was weduwe van Willem Jan Sparreboom en werd 95 jaar. Velen van u hebben haar meegemaakt op de Familiedagen, waar zij, vergezeld door haar drie dochters, als oudst aanwezige in de bloemetjes werd gezet.

Overleden te Rotterdam 23 februari 2005 Marinus Sparreboom. Hij werd 71 jaar.

Geboren te Rotterdam 28 maart 2005 Tobias Kayle, zoon van Rudolf Sparreboom en Wilma Simone Krijgsman.

Tobias Kayle Sparreboom

Zoon van:	
Rudolf Sparreboom	en Wilma Simone Krijgsman
Zoon van:	dochter van:
Jan Sparreboom 1931-..	Willem Simon Krijgsman 1943-..
En Jochemina van der Kleij 1935-2002	en Johanna Agatha van der Heijden 1943-..
Zoon van:	
Jacob Sparreboom 1900-1945	en Janna Rietveld 1899-1935
Zoon van:	
Jacob Sparreboom 1861-1919	en Geertruy Dirkje Sparreboom 1861-1908
Zoon van:	
Jan Sparreboom 1831-1921	en Hendrika Koedood 1839-1864
Zoon van:	
Joris Sparreboom 1794-1869	en Pieterella Verschoor 1799-1886
Zoon van:	
Adrianus Sparreboom 1749-1804	en Elisabeth Huizer 1761-1799
Zoon van:	
Pieter Sparreboom 1716-1789	en Trijntje Visser 1724-1751
Zoon van:	
Jan Pietersz. Sparreboom 1662-1735	en Geertruy Hendricks van Mullum 1683-1770
Zoon van:	
Pieter Jan Arents Sparreboom 1602-..	en Jannigje Roocke ..-1705
Zoon van:	
Jan Adriaensz. Ca. 1570-1625	en Haesge Pietersdr. 1570-ca. 1631
Zoon van:	
Adriaen Adriaensz. Ca. 1540...	en N.N.

Een moeder sterft altijd te vroeg,
al wordt zij nog zo oud.
Je hoopt dat God haar sparen zal,
omdat je van haar houdt.
Maar als de jaren tellen gaan,
zij ziek wordt, moe en oud,
vind je dat God haar halen mag,
omdat je van haar houdt.

Zeer verdrietig, maar ook dankbaar dat zij zolang bij ons mocht blijven en verder lijden haar bespaard is gebleven, geven wij u kennis dat toch nog onverwacht, door de Heer is thuis gehaald onze lieve zorgzame moeder, schoonmoeder, oma, overgrootoma en zus

Maartje Katharina Bal
weduwe van Willem Jan Sparreboom

2 september 1909

23 januari 2005

Lenie en Theo
Eddy en Conny
Daniëlle
Menno
André en Carolien
Timmy
Ricky

Annie
Ron en Aura
Sem

Wil
en verdere familie

Correspondentieadres:

W.M. Sparreboom

Tobias Kayle

Wat ooievaar ??
Niks ooievaar !!
Rudolf en Wilma
hebben gestoeid.
En uit hun liefde
ben ik gegroeid.

Bel even als je komt

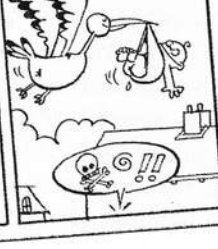

Datum: 28 maart 2005

Tijd: 01:33

Gewicht: 3805 gram

Lengte: 51 cm

Persoonlijk verhaal

Mag ik mij even voorstellen, mijn naam is Letty Spruit Huijzer, ik ben de middelste dochter van Arie Huijzer en Lena Sparreboom die woonachtig zijn in Rotterdam. Mijn ouders zijn trouwe Sparreboom leden en ik vond het ook erg leuk om eens een Sparreboomdag mee te maken, dat was oktober 2004 waar ik met Jan mijn man en mijn jongste zus Ina met haar man Bep aanwezig waren. Het was voor ons de eerste keer om zo veel Sparrebomen op een dag samen te zien. De ontvangst was prima met koffie en gebak. Na de toespraken en verhalen van diverse Sparrebomen en de directeur van Café Bar waar wij te gast waren, kregen wij een voortreffelijke lunch, waar wij erg van genoten hebben. Na de lunch werden wij gesplitst in groepen voor een rondleiding. Eerst kregen wij een witte jas en muts aan voor de hygiëne, dat was lachen, we leken net maanmannetjes. Als je rond loopt in zo'n bedrijf krijg je pas een indruk wat er eigenlijk allemaal komt kijken voordat je een kop koffie kan drinken uit een automaat. Jammer dat er niets in bedrijf was maar gezien de veiligheid was dit misschien toch maar beter zo. Je kon nog vragen stellen en wat drinken en toen was de dag voorbij. Het was erg interessant en beslist de moeite waard. Na afloop kregen we allemaal nog een tas met lekkere dingen mee naar huis. Het was leuk om een Sparreboomdag mee te maken en wij hopen de volgende keer weer aanwezig te mogen zijn.

Letty Spruit

Portret van Letty

We kennen haar als Letty Spruit, maar voluit is het eigenlijk Alida Elizabeth Spruit-Huijzer.

Ze is een geboren Rotterdamse, want op 17 december 1949 zag zij het levenslicht in de kraamkliniek in de Blazoenstraat/Putseplein. Tot de leeftijd van 3½ jaar woonde zij met haar ouders in de Kamperfoeliestraat, waarna het gezin verhuisde naar de Heyenkamp in Zuidwijk. Ze bezocht de Imenhof huishoudschool, die nu aan de Slinge is gevestigd en haar jeugd voltrok zich zonder schokkende gebeurtenissen. Ze kreeg verkering met Jan en op 2 juni 1972 werd het huwelijk tussen hen voltrokken, maar omdat hun huis nog niet beschikbaar was woonden ze tijdelijk in bij haar ouders. Gelukkig konden ze in december daarop

verhuizen naar Ridderkerk, waar ze hun huis aan het Seringenplantsoen naar hun zin konden inrichten en ze werd een echte dorpsbewoonster. Later verhuisden ze nog naar een nieuw huis, waar ze nog steeds woont. Jan werkte in de haven, aanvankelijk bij Pakhuismeesteren en door allerlei fusies kwam hij uiteindelijk terecht bij ECT, van waar hij ook met VUT ging.

Intussen, op 3 maart 1975, werd een prachtige dochter geboren, gevolgd op 29 september 1977 door een wolk van een zoon. De dochter heeft juist een wereldreis beëindigd en woont samen met haar vriend in Slikkerveer en de zoon heeft sinds 1 september een eigen woning in Rid-

derkerk.

Na haar schoolopleiding haalde ze haar typediploma en ging Letty werken. Eerst als stagiaire bij Kratz op de Korte Hoogstraat, een winkel gespecialiseerd in messen en scharen e.d. Later in vaste dienst. Ze was daar van juli 1965 tot eind augustus 1971, terwijl ze in 1969 de cursus Engels voor beginners met een diploma afsloot en dat gebeurde in 1970 als gevorderde. Ze wilde van vele markten thuis zijn, dus haalde ook nog haar rijbewijs BE in 1970. Na Kratz, ging ze werken bij Assurantiekantoor Hudig & Co (van 1971 tot 1974) als administratief medewerkster en het opmaken van polissen. Toen brak de periode aan van het kindertjes krijgen, maar Letty zat niet stil. Integendeel, want in die periode tot eind augustus 1987, deed ze naast de verzorging van man en twee kinderen nog tal van onbezoldigde werkzaamheden, zoals het opzetten van de administratie voor een dependance van de school, het archiveren van de bibliotheekboeken, het helpen bij voorkomende gelegenheden met feesten en als leesmoeder.

In september 1987 wilde ze toch weer gaan werken en het eerst voorhanden baantje was bij Romaro schoonmaakbedrijf, waardoor ze als interieurverzorgster behalve scholen ook vele bankkantoren en het gemeentehuis in Ridderkerk van binnen leerde kennen.

Maar dat gaf haar niet wat ze zocht.

Ze vond januari 1990 dat wel bij Fraanje Bouwbedrijf NV, waar ze terecht kon als interieurverzorgster en tevens bereid moest zijn te helpen in de kantine, waar ze allerhande taken had zoals het rond brengen van koffie en thee, tussen de middag de verzorging van broodjes en het maken van soep en verder de inkoop van dit alles, kasbeheer e.d. en bovendien wat werkzaamheden voor de administratieafdeling. Ook weer door fusies kwam daar eind juli 1999 een eind aan, terwijl bovendien de laatste drie jaar niet zo prettig verliepen.

Zo zat ze dus weer thuis en had ze alle gelegenheid om uit te zien naar mogelijkheden voor haar verdere loopbaan. Toen ze daardoor in de WW kwam en er genoeg baantjes waren, werd haar verteld dat ze maar moest gaan werken en door een test werd zij goedgekeurd om een cursus te gaan volgen voor telefoniste/receptioniste, die zij met goed gevolg heeft afgelegd. Omdat daar ook een stageperiode aan vast zat kwam zij via Bep van Uden aan een stageplaats bij het Maritiem Buitenmuseum. Later kwam zij via het detacheringbureau SagFinn in dienst en kon Letty diverse cursussen gaan volgen, o.a. een cursus Excel. Door bemiddeling van een kennis van Erik de Groot kon ze bij het Maritiem Buiten Museum in vaste dienst komen. Het Maritiem Buitenmuseum werd natuurlijk door een fusie met de SOB op 6 september 2002 Het Havenmuse-

um. In het begin deed ze op het secretariaat alleen de telefoon en post inschrijven, maar allengs breidde het werkpakket zich uit met bijvoorbeeld zeemansfeestjes, veel administratief werk en sinds de fusie is er veel werk bijgekomen voor - wat nu - het bedrijfsbureau heet, zoals de administratie voor de liggers, presentielijsten en nog allerlei zaken en ook meer boekhoudkundige taken. Zo is ze medeverantwoordelijk voor de rekeningen die naar de liggers moeten, met de afrekening van liggeld en het stroomverbruik. Op het bedrijfsbureau wordt er naar gestreefd dat alle medewerksters alle voorkomende werkzaamheden kunnen doen, zodat ze, bij onverhoopt uitvallen van een collega, diens werkzaamheden kunnen overnemen.

Op 13 oktober begint ze, met alle collega's van het Bedrijfsbureau, aan een cursus Basiskennis Boekhouden, want hoewel de boekhouding geautomatiseerd is, is het toch prettig om te weten hoe een boekhouding werkt.

Ze heeft het bij het museum erg naar haar zin, mede omdat er geen enkele dag hetzelfde is. Omdat ze meestal als eerste aanwezig is, begint ze 's morgens met koffiezetten, de computers opstarten en kijken of er e-mails zijn binnengekomen en deze naar de betrokkene doorzenden. Kortom, haar drie dagen per week zijn goed gevuld en ze werkt in een prettige sfeer met fijne collega's.

Met deze opgetogen constatering besluit ik dit gesprek met een goedlachse en gedreven medewerkster, die voor iedereen klaar staat.

Hans de Wit

Een verslag van Fred Sparreboom van de viering van zijn 25 jarige jubileum

Nadat ik jaren in het gewone bedrijfsleven werkzaam was (autobedrijf) en de verkoop van auto's achteruit liep, heb ik geprobeerd bij de RET als chauffeur te gaan werken. Helaas, en nu gelukkig, is dat niet doorgegaan. Door mijn toen malige schoonvader, werkzaam als docent bij de Kweekschool, heb ik de stoute schoenen aan getrokken en heb ik gesolliciteerd bij de Kweekschool, als hulpconciërge.

In September (2004) was ik 25 jaar in dienst van het onderwijs in Rotterdam. Ik ben begonnen op 01 september 1979 bij de voormalige Gem. Kweekschool aan de Hofstedestraat, daarna omgedoopt tot Gem. Opleiding voor onderwijzer(essen) in Rotterdam West, als hulp conciërge. In 1984 is de opleiding verhuisd naar de Prins Alexanderpolder, in de wijk Oosterflank waar we een nieuw pand betrokken boven winkels, naast het huidige Alexandrium (Oosterhof). Na de fusie met de Nutsacademie en de Lerarenopleiding Zuid West Nederland, de huidige Hogeschool Rotterdam, heb ik daar tot 1998 in het pand diverse werkzaamheden verricht, het manusje van alles, mijn functie was ook gewijzigd in algemeen onderwijsassistent t.b.v. de Pabo, binnen de opleiding. Een mooi pand met veel lokalen, 2 grote gymzalen en een grote aula. In 1998 zijn we verhuisd naar de Wijnhaven, het oude kantoorpand van Hudig en Veder, waar we tot 2004 een verdieping hadden, met minder lokalen dan in de Oosterflank. Een periode waarin je afhankelijk bent geworden van diverse diensten binnen de Hogeschool. Op de Oosterflank deed je veel dingen zelf, maar toen moest ik elk schroefje en spijkertje aanvragen. En dat duurt dan "eeuwen" voor dat het eens gebeurd was. Ik had het later wel zo voor elkaar dat ik toch weer diverse dingen zelf mocht doen, ze wisten op een gegeven moment toch dat het goed ging. In augustus 2004 zijn we weer verhuisd, nu naar het voormalige pand van Unilever aan het Museumpark. Weer minder lokalen en een nog grotere organisatie, zodat alles over nog meer schijven "moest" gaan lopen. Maar ook hier heb ik weer voor elkaar dat ik diverse dingen toch weer zelf mag gaan doen voor het cluster Pabo.

Mijn jubileum hebben ze pas gevierd op 3 december 2004, daar ik tot eind september begin oktober haast altijd op de camping te vinden ben (van vrijdag 's avonds tot zondagavond) en dus niet eerder mijn jubileum op een vrijdag kon vieren. Het was een goed, door het personeel, georganiseerde middag met veel hapjes, drankjes en toespraakjes door directie, docenten en niet onderwijzend personeel. We werden om ± 15.00 u verwacht op de opleiding, alwaar we, al zingend door het personeel werden ontvangen.

In ons familieblad van september 2004 werden de brieven opgenomen van Tanja Boxman en Dirk Sparreboom over hun Noordzeefietsroute 2004. Op 13 april jl. ontvingen wij van hen het volgende bericht:

Beste Jan,

Je hebt eerder onze brieven van de Noordzeefietsroute gekregen voor het familietijdschrift. We gaan weer een paar maanden op de fiets. Nu vliegen we naar Sevilla en fietsen we via Santiago de Compostella naar huis. Geef even een berichtje als je onze rondzendbrieven, die we tijdens de reis van plan zijn te versturen, wilt ontvangen. Net als de vorige keer kan je ze voor het familietijdschrift gebruiken als je ze leuk genoeg vindt, of als je gebrek aan kopij hebt ;-). We hebben echter geen elektronische camera bij ons zodat we de foto's pas na thuiskomst kunnen afleveren. Hieronder het berichtje dat we aan de mensen van onze verzendlijst toegestuurd hebben.

Met vriendelijke groet, Dirk Sparreboom

Beste allemaal,

Aanstaande maandag 18 april vetrekken we voor dag en dauw per vliegtuig naar Sevilla. We zijn van plan drie beschreven fietsroutes te volgen:

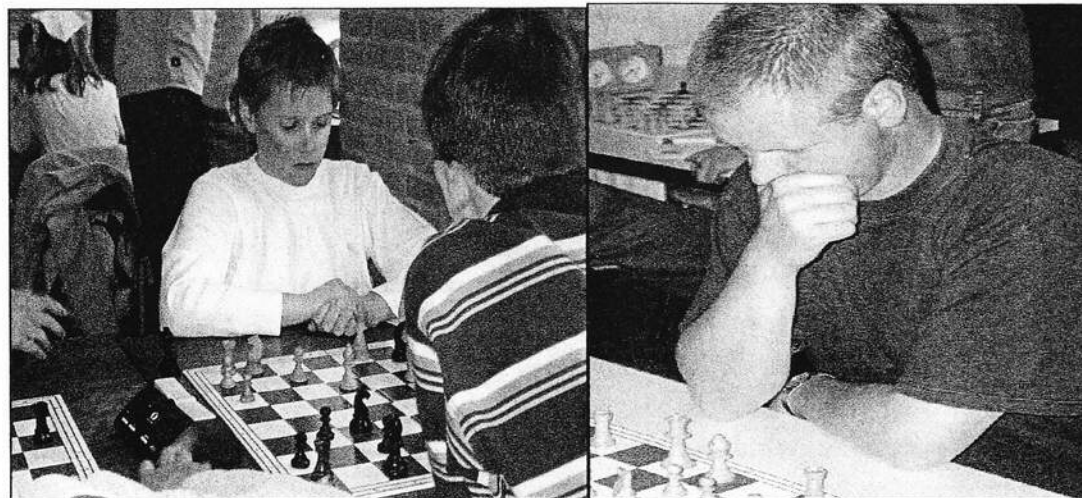
- De Zilverroute (Via de la Plata) van Bert Sitters over Salamanca naar Santiago de Compostella.
- Een stuk Pelgrimsroute (van Clemens Sweerman) van Santiago de Compostella naar Pau in Frankrijk.
- "Langs oude wegen" van Clemens Sweerman & Aart van Rossum. Deze loopt via Pau, Cahors, Limoges, Nevers, Vézelay, Troyes, Montmédy, Bastogne, Maastricht.

We zullen jullie zoals gewoonlijk weer op de hoogte houden door onze reisbrieven. Als je die niet wil ontvangen stuur dan even een berichtje, dan haal ik je van de verzendlijst.

TaDi, Dirk Sparreboom en Tanja Boxman

Te zijner tijd zullen wij deze reisbrieven weer publiceren.

In onze familie hebben wij ook vele schakers, hieronder hebben wij 2 familieleden op de foto in actie tijdens een wedstrijd.

Dylan Rotscheidt, 10 jr., kleinzoon van Jan Sparreboom (redactie) in actie tijdens een schaaktoernooi in Rotterdam

Ronald Sparreboom tijdens het snelschaaktoernooi van Goeree-Overflakkee gespeeld in Ouddorp

In hetzelfde nummer plaatsten wij een artikel uit het Algemeen Dagblad van 7 augustus 2004 "Kunst in een puur Hollands decor", waarin de naam stond genoemd van Jan Sparreboom. Frieda Sparreboom zond ons naar aanleiding hiervan een bericht uit de Klaroen waarin Jan Sparreboom zich presenteert.

Kunstenaars presenteren zich

Jan Sparreboom

Buiten maakt hij monumentale beelden. Hij vlecht grote vormen uit takken en stof. Constructies die aan palen hangen, zich in het gras vlijen, of als een vreemd insect uit de ruimte op een golvende plaat neerstrijken. Ze zijn ontstaan door op een intuïtieve manier met het gekozen materiaal te werken; nooit uit ontwerpen waarin doel en betekenis tevoren worden vastgelegd. Ook als Sparreboom beelden construeert door losse elementen van plastic, gasbeton of ijzer binnen een tevoren bepaalde vorm te plaatsen, blijft zin en betekenis in het ongewisse, tot het beeld er staat. Niet zelden is het een absurdistische toevoeging, als bijvoorbeeld een

plastic popje ergens, die het geheel completeert.

In zijn kleinere beelden, bedoeld voor binnen, toont hij zijn gevoeligheid voor spullen waar de tijd een patina van melancholie overheen legde. Zaden, zuigflesjes, fietslampjes, een oude ocarina, of een heiligenbeeld; hij verzamelt het allemaal en maakt er collages van in dozen of kastjes met bewerkte lijstjes. Een enkele keer installeert hij de compositie in een nis of een ongebruikte vensteropeningen in bijzondere huizen. Een werkwijze waarmee hij op een bijzondere manier een geladen sfeer oproept. Vaak combineert hij de voorwerpen met bewerkte foto's, die een erotisch-religieuze lading hebben. Elk van deze kleine juwelen bevat een geheim. Een

grappig of een droevig verhaal, dat iedereen kan voelen, maar niemand kan duiden. Sparreboom maakt kunst die ontsnapt.

Ook ontvingen wij de volgende brief met foto:

Beste Mensen,

Mag ik mij even aan jullie voorstellen. Mijn naam is Jopie van Keulen geboren Sparreboom. Mijn broer Jan Sparreboom en zijn vrouw Elly zijn al van het begin van de oprichting van de familiestichting er bij aanwezig. Totdat enkele maanden geleden ook ik dacht het is misschien wel gezellig om er ook bij te horen. Wij zijn van Rotterdam naar Waalwijk verhuisd. Wat een hele overgang is. Wij waren nog maar het ingeschreven of wij mochten de familiedag op zaterdag 2 oktober 2004 al mee maken, bij ICS in Dordrecht. Wat een fijne en gezellige dag. De hartelijke begroeting kwam als bij de deur al tegemoet. De rondleiding die wij kregen was heel interessant. Wij drinken nu nog bewuster ons kopje koffie. Op sommige plaatsen met de rondleiding was de vloer een beetje glad. Daar werden wij voor gewaarschuwd. Maar bij ons groepje waren een paar dames, die in een rolstoel zaten. Achter een van de rolstoelen liep een leuke jonge dame, die zei tegen mij. Hou je maar vast aan de stoel en aan de andere kant mocht ik een hele aardige mevrouw uit Capelle a/d IJssel een arm geven. De rondleiding was heel interessant en de hele dag was erg gezellig. Echt een fijne familiedag, ik hoop het nog lang mee te mogen maken.

Hartelijke groeten

Jopie van Keulen-Sparreboom

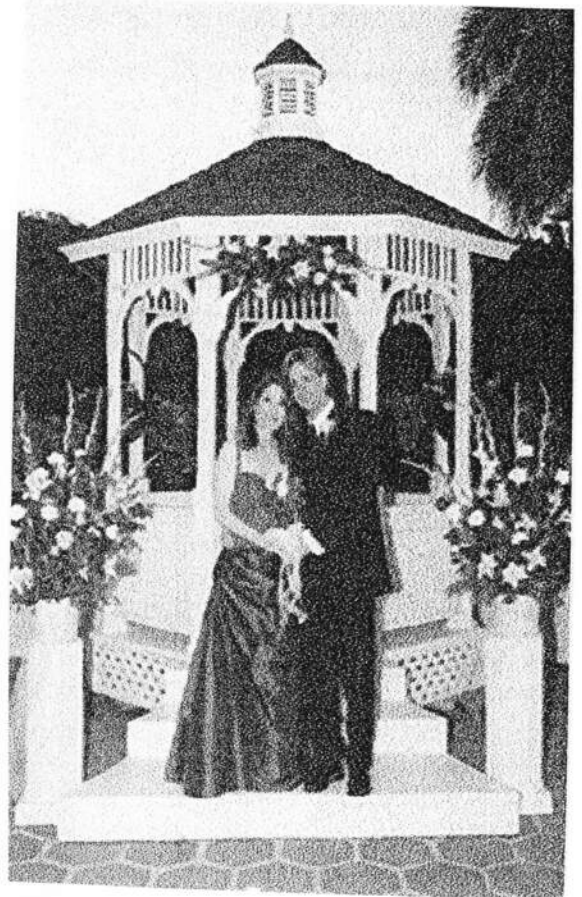
Het volgende krantenknipsel komt uit het
NRC Handelsblad van 3 december 2004

**ZIJNE KONINKLIJKE HOOGHEID PRINS
BERNHARD DER NEDERLANDEN**

Met groot respect en dankbaarheid gedenken wij de Prins, oprichter van de Erasmusprijs, regent van de Stichting Praemium Erasmianum sedert 1958. Zijn inzet en persoonlijke betrokkenheid zijn van onschatbare betekenis geweest voor de Erasmusprijs en de waarden die deze onderscheiding uitdraagt.

STICHTING PRAEMIUM ERASMIANUM
A.H.G. Rinnooy Kan, voorzitter
M. Sparreboom, directeur

Alex Sparreboom en Sharijn Baker op hun huwelijksdag in Lagunabeach, Californie en intussen al lang weer terug in hun woonplaats Baltimore, volop bezig met hun werkzaamheden in het kankeronderzoek. Zij in Baltimore en hij in Washington. Alex kunnen wij voor ons familieblad binnenkort misschien een artikeltje tegemoet zien over jullie reilen en zeilen daar in de U.S.A.? Bij voorbaat dank!
Alle geluk toegewenst. De Redactie.

Ook ontvingen wij het volgende ingezonden stuk uit de Combinatie:

LEZERS SCHRIJVEN

Terugblik

Vroeger, ja vroeger... Dit is voor iedereen die voor 1980 geboren is. Als je na 1980 geboren bent, heeft dit niets met jou te maken.

De kinderen van tegenwoordig worden in de watten gelegd. Ben jij als kind opgegroeid in de 50'er, 60'er of 70'er jaren, dan is het, terugkijkend, onvoorstelbaar dat je zolang hebt kunnen overleven! Als kind zaten we in de auto zonder gordel en zonder airbags. Onze bedjes waren geschilderd in prachtige kleuren met verf vol met lood en cadmium. De medicijnflesjes uit de apotheek konden we gewoon open krijgen, net als overigens de fles met bleekmiddel. Deuren en ramen bedreigden continue onze vingertjes. Op de fiets hadden we nooit een helm op. We dronken water met de mond aan de kraan in plaats van uit een fles. We bouwden zeepkisten en kwamen er pas op de eerste rit, bergafwaarts, achter dat we geen rem hadden. Na enige ongelukken konden we daar prima mee omgaan.

's Morgens gingen we naar buiten om te spelen. We bleven de hele dag weg en moesten pas thuis zijn als de

straatlantaarns aangingen. Niemand wist waar we waren en we hadden geen mobiele telefoon mee. We sneden ons, braken onze tanden en boten en er werd niemand voor aangeklaagd. Het waren gewoon ongelukken en de enige die schuld had waren we zelf. Kan jij je nog zgn. "ongelukken" herinneren? We hadden vechtpartijen en sloegen elkaar een blauw oog. Daar moesten we mee leven. Volwassenen interesseerden zich daar niet voor.

We aten koekjes, brood met dik boter, dronken cola en werden evengoed niet te dik. We dronken met vrienden uit dezelfde fles en niemand ging daar dood van. We hadden geen: Playstation, Nintendo, Xbox, videogames, 64 tv-zenders, videofilm, surround-sound, een eigen televisie, computer en internet-chatrooms. Wat wij hadden waren VRIENDEN. We gingen gewoon naar buiten en daar kwamen we elkaar tegen. We gingen naar hun huis en belden aan. Of we gingen soms gewoon naar binnen zonder aan te bellen. En dat zonder van te voren af te spreken en zonder dat onze ouders dat wisten. Niemand bracht ons en niemand haalde ons weer op...

We bedachten zelf spelletjes met stokken en tennisballen. We aten wurmen en die leefden niet voor altijd in onze magen verder. Met de stokken prikten we elkaar bijna nooit in de ogen. Met voetballen op straat mocht je alleen meedoen als je goed genoeg was. Als je niet goed genoeg was, moest je met teleurstellingen om leren gaan. Sommige kinderen waren niet zo goed op school als anderen. Ze haalden onvoldoendes en bleven zitten. Dat leidde niet tot emotionele ouderavonden of zelfs tot veranderde prestatienormen.

Soms hadden onze daden consequenties. Dat was logisch en daar kon zich niemand voor verstoppen. Als iemand van ons iets verbodens had gedaan, was het normaal dat de ouders je er niet uithaalden. In tegendeel, ze waren he met de politie eens! Stel je voor! Onze generatie heeft vele probleemoplossers en uitvinders, die bereid zijn risico's te nemen, voortgebracht. We hadden vrijheid, we verzaakten, we hadden succes en namen verantwoording. Met al die dingen konden we zeer goed omgaan. Bij die generatie hoor jij ook. Wees blij!

Henk Sparreboom

Dierenvriend

■ Jitse Sparreboom uit Krimpen aan den IJssel kent de namen van veel vogels. Bij zijn opa en oma in Ridderkerk eten koolmezen zelfs uit Jitses hand.

Weerbare mannen en Musquettiers

De drie volgende lijsten heb ik gekregen van onze genealoog Jan Sparreboom. Het betreft hier naamlijsten van weerbare mannen van de jaren 1672-1785 en 1784. Weerbare mannen waren o als burgerwacht dienst te doen en de Musquettiers, die de naam zegt het al als een musketier optraden en aan hen werd als het nodig was een musket uitgereikt.

Transcriptie van de naamlijsten van weerbare mannen uit het Oostambacht van 18 tot 60 jaar 1672-1785

Het origineel berust in het Gemeente Archief van Rotterdam onder inv.nr. 8-148

(Weerbare mannen Oost IJsselmonde jaar 1747)

Exacte lijst van de weerbare mannen van zestien tot zestig jaren oudt, welke in de Jusirdictie van den Dorpe en ambagte van Oost IJsselmonde gevonden werden, met uijtdrucking van het getal deselve, mitsgades van wat en hoe veel geweer deselve sijn voorsien, en wie van deselve vermogende en wie onvermogende sijn.

Den Schout en Secretaris Pieter Tijken is woonagtig te Poortugael.

Adrianis Ouwens Schepen heeft geen geweer, vermogende.

Cornelis van den Singel, Schepen, heeft geen geweer, vermogende.

Pieter de Lijster, Schepen heeft geen geweer, vermogende.

Johannes Mijnlieff, Schepen heeft geen geweer, vermogende.

Leendert van wincelinckhoff, bode, heeft geen geweer, vermogende.

Beginnende van Oosten aff aan

Arij Crijne Leetvaer, geen geweer, onvermogende.

Pieter Schouten, geen geweer, onvermogende.

Arij de Rooij, geen geweer, onvermogende.

Fop van Driel, geen geweer, vermogende.

Huijg Cornl. Leeuwenburg woont voor knecht bij dwed. Pieter van Driel geen geweer, onvermogende.

Jan Spruijt, geen geweer, onvermogende.

Adrianis houmes geen geweer, onvermogende.

Aert houmes, geen geweer vermogende.

Pieter Jans: Sparreboom, heeft geen geweer onvermogende.

Jan Jans: Sparreboom, geen geweer onvermogende.

Hendrik jans Sparreboom, heeft een snaphaan, verder onvermogende.

Leendert Leeuwenburg, geen geweer, onvermogende.

Johs. Clercq, bouknecht bij Leendert Leeuwenburg, geen geweer onvermogende.

Crijn huijser geen geweer, onvermogende.

[Lijst weerbare mannen 1784]

Omme t'Gemeenelandt

Oost IJsselmonde

Exacte Lijste van alle weerbare mannen van Agtien tot Zestig Jaren oudt welke in den Dorpe en Jurisdictie van Oost IJsselmonde gevonden worden, met uijtdrukkinge van het getal denselve en wie van hun vermogende en wie onvermogende zijn tot het aancopen van een geweer, alles volgens de aanschrijvingen van hun Ed: Mogende De Heeren gecommiteerde Raden, Indato den 19^e Nov 1784.

NB de geregtsluijde Predikant, en Schoolmeester, niet opgegeven in navolging van Ridderkerk en andere plaatsen.

Van Oosten aff aan.

Geen [afkorting van Eugenius?] van Driel, onvermogende

Jan Drogendijk, onvermogende

Aart Drogendijk, onvermogende

Adrianus Schepper, onvermogende

Dirk Boode, onvermogende

Pieter de Roo, onvermogende

Adriaan van Driel, onvermogende

Leendert Kuijper, onvermogende

Jan Vliegenthart, onvermogende

Pieter Foppe van Driel, onvermogende

Maarten Sparreboom, onvermogende

Teunis Pietersz Sparreboom, onvermogende

Abram Sparreboom, onv.

Adrianus Sparreboom, onv.

Jacob Keijser, boere knecht, onv.

Fleuris Bestebreuer, onv

Jan Leentvaar, onv

Pieter Visser, onv

Pieter Leentvaar, onv

Leendert Visser, onv

de Musquettiers

1672.

Sijn knegt op Zee ten oorloch

Jan Corns: Guijts,

Bastiaen pieters: Sevenbergen

Huijch pieters Sevenbergen,

Leendert Arijens Sparreboom,

Bastiaen Arijns: Sparreboom,

Harmanus Jansz: Rombius,

Aert Arents Visser,

Pieter Jacobsz: Buije,

Gerrit jansz: van der Boot,

Arije jans de Zeeuw,

Joris Jacobs:

Wouter heijndricx van Oosten,

Cornelis jans: Rombius,

Pieter jans: Rombius,

Pieter dircx verschoor,

Willem dircx verschoor,

Claes claes: bol,

Corstiaen Jans van hamont,

Jan Jansz: van hamont,

Arent Oloffs:,

Isack Jacobs verheij,

Pieter Gerrits: visser,

Pieter Theunis: Smits,

Sijn knegt Evert leenderts: van Crimpen,

Theunis Jacobs: van Hal,

Jan Claes: besemer,

Leendert claes: Bol,

Rotterdam 30-6-1820, kistenmaker, zn. van Johannes van der Goes en Jacoba Johana Deurs.

3. Jan Hendrik Andries, geb. IJsselmonde ca. 1821, schoenmaker, overl. Nootdorp 9-2-1843.
4. Anna Maria, geb. IJsselmonde 1-6-1823.
5. Pieternel, geb. Nootdorp 27-7-1826, overl. Leeuwarden 14-6-1897, tr. (1) Stompwijk 31-7-1852 Maarten **van den Berg**, tr. (2) Delft 8-12-1886 Lucas **Aarts**.
6. Hendrik, geb. Nootdorp 8-3-1829.
7. Adriana, geb. Nootdorp 14-7-1832.
8. Adam, geb. Nootdorp 1-11-1833, volgt VIII bj.
9. Helena, geb. Nootdorp 31-3-1836.
10. Abraham, geb. Nootdorp 22-4-1838, overl. Nootdorp 10-1-1840.
11. Abraham, geb. Nootdorp 14-10-1841, volgt VIII bh.

VIII bi Adam **Sparreboom**, geb. Nootdorp 1-11-1833, klompenmaker, overl. IJsselmonde 28-6-1866, tr. IJsselmonde 4-5-1860 Maaïke Pietertje de Lijster, geb. IJsselmonde 21-9-1834 overl. IJsselmonde 5-6-1900, dr. van Jan de Lijster en Sara Salij.

Uit dit huwelijk:

1. Saartje, geb. IJsselmonde 2-1-1861, volgt IX bw.
2. Anna Maria, geb. IJsselmonde 19-2-1862, volgt IX bx.
3. Jan Hendrik, geb. IJsselmonde 30-10-1864, volgt IX by.
4. Adam, geb. IJsselmonde 6-1-1867, winkelier, overl. IJsselmonde 1-11-1922, tr. IJsselmonde 24-6-1897 Hendrika Mulders, geb. Buren 20-12-1864, dr. van Jacob Johannes Mulders en Antje van der Oever.

IX bw Saartje Sparreboom, geb. IJsselmonde 2-1-1861, overl. Ridderkerk 6-8-1907, tr. IJsselmonde 3-5-1888 Hendrik **IJsselstein**, geb. Ridderkerk 4-10-1860, smid, overl. Ridderkerk 7-3-1931, zn. van Hendrik IJsselstein en Johanna de Lijster.

Uit dit huwelijk:

1. Adam, geb. IJsselmonde 12-3-1889, overl. Ridderkerk 8-8-1895.
2. Janna, geb. IJsselmonde 27-5-1890.
3. Hendrik, geb. Ridderkerk 8-6-1895, overl. Ridderkerk 9-9-1895.
4. Neeltje, geb. Ridderkerk 23-6-1903, overl. Ridderkerk 28-7-1903.

IX bx Anna Maria Sparreboom, geb. IJsselmonde 19-2-1862, overl. Rotterdam 9-10-1943, tr. IJsselmonde 11-7-1889 Bastiaan **de Zanger**, geb. IJsselmonde 6-11-1857, metselaar, overl. IJsselmonde 8-10-1919, zn. van Jacob de Zanger en Elizabeth Kooij.

Uit dit huwelijk:

1. Elizabeth, geb. IJsselmonde 31-5-1891.

IX by Jan Hendrik **Sparreboom**, geb. IJsselmonde 30-10-1864, schrijnwerker, modelmaker, overl. Rotterdam 9-1-1948, tr. IJsselmonde 22-8-1889 Elizabeth Boel, geb. Ridderkerk 8-3-1867, overl. Rotterdam 27-4-1943, dr. van Arie Boel en Adriana van Oorschot.

Uit dit huwelijk:

1. Adriana Maaïke, geb. Charlois 1-6-1890, overl. Rotterdam 12-9-1971, tr. Rotterdam 30-4-1913 Joost Boudewijn **Barendrecht**, geb. Heinenoord 5-3-1890, overl. Rotterdam 8-1-1979, zn. van Dirk Barendrecht en Adriaantje Leenheer.
2. Maaïke Pietertje, geb. Charlois 16-4-1892, volgt X er.
3. Arie Adam, geb. Charlois 11-3-1894, volgt X es.
4. Cornelis, geb. Charlois 11-3-1894.
5. Adam, geb. Rotterdam 12-8-1895, volgt X et.
6. Nicolaas, geb. Rotterdam 8-1-1900, volgt X eu.
7. Saartje Maria, geb. Rotterdam 19-11-1902, volgt X ev.
8. Maria Johanna, geb. Rotterdam 17-12-1907, volgt X ew.
9. Jan Hendrik, geb. Rotterdam 4-7-1909, volgt X ex.

- X er Maaïke Pietertje Sparreboom, geb. Charlois 16-4-1892, overl. Schiedam 20-4-1975, tr. Rotterdam 23-4-1919 Derk Jan **Kruijt**, geb. Kralingen 13-6-1890, handelsreiziger, overl. Leeuwarden 3-10-1936, zn. van Jacob Kruijt en Johanna Jacoba Happel.
Uit dit huwelijk:
1. Jacob, geb. Leeuwarden 27-5-1920, tr. E. van Eijk.
 2. Elizabeth, geb. Leeuwarden 14-9-1922, tr. T.A. Noordijk.
- X es Arie Adam **Sparreboom**, geb. Charlois 11-3-1894, timmerman, overl. Rotterdam 24-12-1937, tr. Rotterdam 18-12-1918 Sara Helena Noorland, geb. Elst 22-9-1896, overl. Rotterdam 25-5-1947, dr. van Gerrit Noorland en Adriana den Ouden.
Geadopteerd:
1. Wijnand **Clements-Sparreboom**, geb. Rotterdam 27-4-1921, volgt XI fd.
- XI fd Wijnand **Clements-Sparreboom**, geb. Rotterdam 27-4-1921, controleur med. dienst GAK, overl. Rotterdam 2-12-1994, tr. Rotterdam 24-1-1945 Jacoba van Rij, geb. Rotterdam 26-3-1922, dr. van Mijndert van Rij en Aaltje Johanna Lucas.
Uit dit huwelijk:
1. Helma, geb. Rotterdam 4-4-1946, volgt XII bk.
 2. Paul, geb. Rotterdam 16-3-1948, volgt XII bl.
 3. Arie Adam, geb. Rotterdam 27-8-1952, volgt XII bm.
 4. Thea, geb. Rotterdam 7-1-1955, tr. Rotterdam 11-7-1975, Jacob Albertus **Winter**, geb. Veendam 7-10-1952, agent van politie, zn. van Willem Winter en Johanna Hendriksen.
- XII bk Helma Clements-Sparreboom, geb. Rotterdam 4-4-1946, overl. Rotterdam 19-1-1996, tr. Rotterdam 20-8-1970 Piet **van Driel**, geb. Rotterdam 19-11-1941, zn. van Antonie van Driel en Stijntje de Jong.
Uit dit huwelijk:
1. Petra Jacoba Stijntje, geb. Gorinchem 10-4-1973.
 2. Jasper Antonie Wijnand, geb. Elst 29-11-1976.
- XII bl Paul **Clements-Sparreboom**, geb. Rotterdam 16-3-1948, tr. Rotterdam 9-4-1970 Maria Meenderman, geb. Rotterdam 10-7-1946, dr. van Klaas Meenderman en Dit van der Kaaden.
Uit dit huwelijk:
1. Astrid, geb. Rotterdam 10-6-1971.
 2. Richard, geb. Rotterdam 8-6-1977.
- XII bm Arie Adam **Clements-Sparreboom**, geb. Rotterdam 27-8-1952, tr. Rotterdam 20-7-1972 Johanna Jacoba de Jonge, geb. Rotterdam 27-1-1953, dr. van Abraham de Jonge en Johanna Hendrika de Gier.
Uit dit huwelijk:
1. Martine, geb. Rotterdam 19-7-1974.
 2. Ralf, geb. Rotterdam 22-5-1976.
- X es Adam **Sparreboom**, geb. Rotterdam 12-8-1895, modelmaker, overl. Rotterdam 14-6-1967, tr. Rotterdam 8-12-1920 Annigje de Keizer, geb. Alblasterdam 23-8-1895, overl. Rotterdam 17-6-1961, dr. van Cornelis de Keizer en Hermina Martijntje Hogendoorn.
Uit dit huwelijk:
1. Hermina Martijntje, geb. Rotterdam 8-1-1926, volgt XI fe.
 2. Jan Hendrik, geb. Rotterdam 25-3-1932, volgt XI ff.
- XI fe Hermina Martijntje Sparreboom, geb. Rotterdam 8-1-1926, overl. Rotterdam 10-3-1978, tr. Rotterdam 14-6-1950 Mathijs **de Wijs**, geb. Rotterdam 25-6-1924, overl. Rotterdam 20-4-1984, zn. van Commer de Wijs en Cornelia Johanna Hagestein.
Uit dit huwelijk:

1. Annie, geb. Rotterdam 16-5-1953, tr. Rotterdam 17-3-1982 Hugo Leonardus Kerkhof.

XI ff Jan Hendrik **Sparreboom**, geb. Rotterdam 25-3-1932 radiotechnicus, tr. Rotterdam 24-5-1956 Aaltje Neeltje de Heer, geb. Rotterdam 14-9-1934, dr. van Bertus de Heer en Elizabeth Geertruijda Huijsers.

Uit dit huwelijk:

1. Elizabeth Annie, geb. Rotterdam 25-10-1957, volgt XII bn.
2. Ada Bertina, geb. Rotterdam 22-8-1961, ass. Automatiseringscoördinator, tr. Woerden 26-5-1989 David **de Smit**, geb. Haarlem 15-3-1959, wetenschappelijk medewerker.

XII bn Elizabeth Annie Sparreboom, geb. Rotterdam 25-10-1957, tr. Hellevoetsluis 7-3-1980 Paul **Hazelebach**, geb. Rotterdam 6-4-1957, procesoperator, zn. van Leendert Hazelebach en Willy Brusselman.

Uit dit huwelijk:

1. Patrick, geb. Hellevoetsluis 1-7-1982.
2. Marisca, geb. Hellevoetsluis 25-2-1985.

X eu Nicolaas **Sparreboom**, geb. Rotterdam 8-1-1900, boekdrukker, overl. Rotterdam 14-7-1978, tr. Rotterdam 3-9-1924 Arendje Krijger, geb. Rotterdam 26-3-1901, overl. Rotterdam 28-10-1977, dr. van Job Krijger en Elizabeth van der Veer.

Uit dit huwelijk:

1. Jan Hendrik, geb. Rotterdam 20-8-1925, was- en stomerijbeheerder, tr. Rotterdam 19-6-1946 Grietje Jansen, geb. 28-10-1927.
2. Cornelia, geb. Rotterdam 24-5-1929, overl. Rotterdam 29-1-1930.

X ev Saartje Maria Sparreboom, geb. Rotterdam 19-11-1902, overl. Hoogvliet 27-6-1986, tr. Rotterdam 22-1-1936 Willem **Bot**, geb. Alblasterdam 10-9-1901, machineboorder overl. Poortugaal 7-12-1983, zn. van Willem Bot en Neeltje Wilhelmina Keesmaat.

Uit dit huwelijk:

1. Nelly Wilhelmina, geb. Rotterdam 7-11-1936, tr. NN de Heer.

X ew Maria Johanna Sparreboom, geb. Rotterdam 17-12-1907, overl. Drunen 30-10-2002, tr. Corstiaan **Stofregen**, geb. Rotterdam 28-4-1908, overl. Drunen 6-11-1992.

Uit dit huwelijk:

1. Gerrit, geb. 21-7-1935, tr. Joke van Egmond.
2. Elizabeth, geb. 18-3-1938, tr. Breun Brus.
3. Jan Hendrik, geb. 5-12-1939, tr. Coosje Karstens.
4. Corstiaan, geb. 30-12-1946.

X ex Jan Hendrik **Sparreboom**, geb. Rotterdam 4-7-1909, oprichter en directeur Electro Technisch Bedrijf, overl. Rotterdam 11-1-1993, tr. Rotterdam 16-9-1936 Johanna Teuntje Stolk, geb. Rotterdam 2-1-1914, overl. den Briel 15-6-1994, dr. van Laurens Stolk en Trijntje de Geus.

Uit dit huwelijk:

1. Trudie Elizabeth Helena, geb. Rotterdam 13-5-1946, volgt XI fg.
2. Elizabeth, geb. Rotterdam 23-5-1951, volgt XI fh.

XI fg Trudie Elizabeth Helena Sparreboom, geb. Rotterdam 13-5-1946, docente, tr. Rotterdam 27-2-1969 Klaas Jacob **Schipper**, geb. Rockanje 17-8-1946, docent, zn. van Pieter Schipper en Cornelia Mange.

Uit dit huwelijk:

1. Caroline, geb. Rotterdam 27-11-1971, hotelmanager, tr. Den Briel 17-8-2002 Ron van Herpen, geb. 8-1-1976, hotelmanager, zn. van Gerardus Maria van Herpen en Jansje Jennigje Cornelia Storre.

Een Sparreboom zonder computer
vernam van zijn ega: "Je moet er
een aanschaffen Jan,
't staat vast dat je dan
snel sneuvelt van al je gefoeter."

Familieblad Sparreboom

Jaargang 16 afl. 2

September 2005

Zo smaakvol was het vorig jaar op onze Familiedag

Zomernummer met o.a.

Familiedag 2005 – Familieberichten – Persoonlijk reisverhaal – Rotterdam van Toen – De Trol - Genealogie – Limerick.

Familiestichting Sparreboom (opgericht 26 januari 1990)

Ere-Voorzitter Gerrit Sparreboom

BESTUUR:

Voorzitter: Trudy Schipper-Sparreboom

Secretaris: Ingrid Sparreboom

Penningmeester: Fred Sparreboom

Genealoog: Jan Sparreboom

Alle genealogische gegevens vallen onder verantwoording van
de genealoog Jan Sparreboom, tenzij anders vermeld.

Redactie
Familieblad en
Verzending: Jan Sparreboom

Foto's Elly Sparreboom-Dammers

Dit Familieblad is het orgaan van de Familiestichting Sparreboom en wordt verstrekt
aan de donateurs.

Nieuwe donateurs kunnen zich opgeven bij de secretaris en hun donatie overmaken
op giro nr. 2792447 t.n.v. Familiestichting Sparreboom (€ 15,- (f. 33,-) onder
vermelding van naam en adres.

Familiedag op zaterdag 1 oktober 2005 bij het Belasting & Douane Museum in Rotterdam

Het programma ziet er als volgt uit:

11.15 uur	Ontvangst met koffie en gebak en opening van de familiedag.
12.00 tot 13.00 uur	Rondleiding door het museum met gids;
13.00 tot 13.30 uur	Tijd voor een drankje;
13.30 uur	Uitgebreide lunch met soep, broodjes en koffie/thee;
	- Aansluitend nieuws van de genealoog;
	- Hierna kan nog gezellig worden nagepraat of deelgenomen worden aan de smokkeltrip in het museum.
15.00 uur	Afronding Familiedag in het restaurant.

Onderstaand geven wij u de route naar het museum aan:

Openbaar vervoer:

Rotterdam Centraal Station en Station Hofplein:

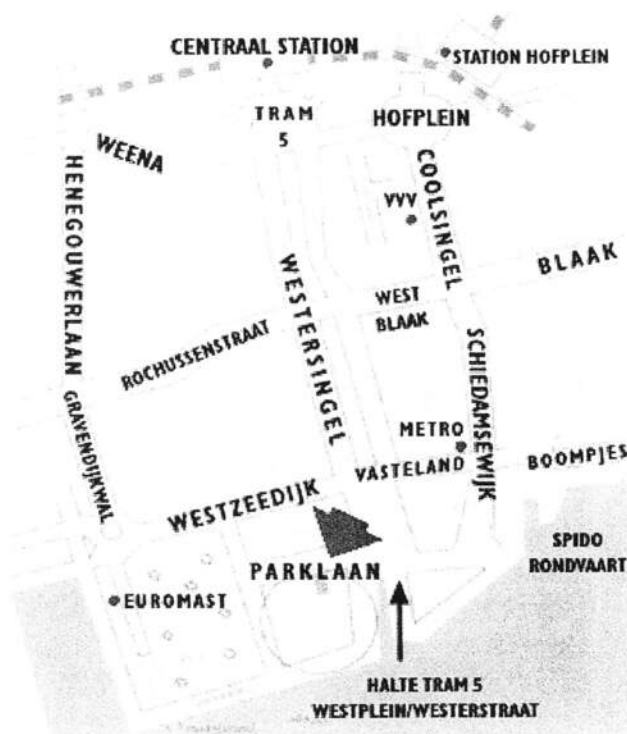
- tramlijn 5 richting Willemsplein, halte Westplein
- metro, uitstappen station Leuvehaven

Auto:

Borden 'Euromast' volgen, zie verder kaartje

Betalen voor parkeren met de auto bij het museum is alleen mogelijk met een betaalkaart met chipknip of creditcard. Bij het Willemsplein (Spido) is een parkeergarage waar U met contant geld kunt betalen.

Het museum is toegankelijk voor minder valide bezoekers.

In ons familieblad van april dit jaar wezen wij u op de nieuwe attractie:

De Smokkeltrip

Wil jij weten hoe het is om te smokkelen? Ben je niet bang om betrapt te worden? Kom dan nu naar 'De Smokkeltrip', de spannendste attractie van het Belasting & Douane Museum! In een doolhof van containers verken je de grenzen van de wereld van douaniers en smokkelaars. Aan de hand van een videovoorstelling met geluid en muziek, waant de bezoeker zich deelgenoot van een echte smokkelpoging. Gedurende deze trip krijgen bezoekers antwoord op vragen als: Wat wordt er gesmokkeld? Waarom wordt er gesmokkeld? En wat zijn de gevolgen van smokkelen? Als hoogtepunt en afsluiter van de 'trip' staat de bezoeker een aantal geheimzinnige verrassingen te wachten. Durf jij het avontuur aan? Wil jij de geheimen ontsluiten? Maak dan de trip van je leven. De smokkeltrip is geschikt voor jong en oud. Kinderen jonger dan vier jaar, mogen alleen naar binnen onder begeleiding van een volwassene.

Gezien deze nieuwe attractie is dit museum een uitdaging . Ook voor uw kinderen en eventueel kleinkinderen. De acceptgirokaart voor uw aanmelding heeft u reeds in uw bezit. Vul hem in en wij vertrouwen erop, dat u deze dag met veel familieleden zult bezoeken.

Familieberichten

Gehuwd te Heinenoord 26 augustus 2005 Hendrik Koster en Martijntje Adriana Sparreboom.

Overleden augustus 2005 Annigje van der Lee-Sparreboom. Zij werd 59 jaar.

Geboren te Den Bommel 29 april 2005 Isa Dian, dochter van Willem Jacob Sparreboom en Mirjam van Es.

Isa Dian Sparreboom

Dochters van:

Willem Jacob Sparreboom

Mirjam van Es

dochter van:

Henk van Es en Dineke Hartingsveld

Zoon van:

Daniël Sparreboom

Annie Nellie de Koning

Zoon van:

Willem Sparreboom 1906-1966

en Bastiaantje Neeltje Kranenburg
1910-1977

Zoon van:

Hendrik Sparreboom 1868-1943

en Klaartje van der Leer 1876-1969

Zoon van:

Maarten Sparreboom 1837-1904

en Pieterella Bastiana Visser 1844-1916

Zoon van:

Hendrik Sparreboom 1808-1878

en Lena Pons 1811-1885

Zoon van:

Maarten Sparreboom 1755-1821

en Lijntje Salij 1779-1858

Zoon van:

Hendrik Sparreboom 1719-1771

en Lijsbeth Huijzer 1722-1802

Zoon van:

Jan Pietersz. Sparreboom 1662-1735

en Geertruy Hendricks van Mullum
1683-1770

Zoon van:

Pieter Jan Arents Sparreboom 1602-..

en Jannigje Roocke ..-1705

Zoon van:

Jan Adriaensz. Ca. 1570-1625

en Haesge Pietersdr. 1570-ca. 1631

Zoon van:

Adriaen Adriaensz. Ca. 1540...

en N.N.

Geboren

Een Godswonder is ons geschonken,
nog zo teder, nog zo klein.
Dankbaar zijn wij, dat jij ons kindje mag zijn.

Isa Dian

We noemen haar

Isa

Geboren op 29 april 2005 om 13.03 uur.

Wim en Mirjam Sparreboom

Familieberichten

Geslaagd : Willem Sparreboom voor Havo CSG Calvijn, locatie Vreewijk.
Ida Sparreboom voor Vmbo Wartburg College, locatie De Swaef te Rotterdam.

Geboren te Rotterdam op 8 mei 2005 Louisa Dewi Shinta en Veerle Dewi Ratih. Dochters van Dylan en Rita Sparreboom-van Insulinde.

Louisa Dewi Shinta en Veerle Dewi Ratih Sparreboom

Dochters van:

Dylan Riemer Sparreboom en

Januarita Dewi van Insulinde.

Zoon van:

Johannes Sparreboom

En Anna Hendrika Tonnon

dochter van:

Daniel Panggih Soesanto Sosrosubroto

en Christina Srie Moerwani Sorowiguno

Zoon van:

Arie Sparreboom 1915..

en Antonia van Driel 1917...

Zoon van:

Dirk Sparreboom 1884-1959

en Lijntje Huizer 1883-1955

Zoon van:

Arie Sparreboom 1835-1912

en Lena Roos 1840-1902

Zoon van:

Johannes Sparreboom 1793-1842

en Lena van der Staay 1806-1872

Zoon van:

Adrianus Sparreboom 1749-1804

en Elisabeth Huizer 1761-1799

Zoon van:

Pieter Sparreboom 1716-1789

en Trijntje Visser 1724-1751

Zoon van:

Jan Pietersz. Sparreboom 1662-1735

en Geertruy Hendricks van Mullum 1683-1770

Zoon van:

Pieter Jan Arents Sparreboom 1602-..

en Jannigje Roocke ..-1705

Zoon van:

Jan Adriaensz. Ca. 1570-1625

en Haesge Pietersdr. 1570-ca. 1631

Zoon van:

Adriaen Adriaensz. Ca. 1540...

en N.N.

Louisa

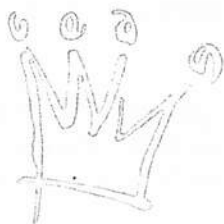
Dewi Shinta

Na een lange tijd van spanning en geduld
is uiteindelijk onze grote wens vervuld
Een tweeling is een dubbel wonder
En voor ons wel heel bijzonder

Veerle

Dewi Ratih

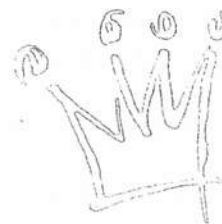
08/05/2005

Puji Syukur kepada Mu Bapa
Atas anugrah untuk kelahiran putri-putri kami tercinta

Dochters van Dylan en Rita Sparreboom-van Insulinde

Onze dochters zijn eindelijk genoeg opgewarmd
om thuis bezichtigd te worden.
Bel gerust voor een afspraak!

Persoonlijk reisverhaal

In ons vorige blad trof u een bericht aan van Tanja Boxman en Dirk Sparreboom. Inmiddels hebben wij hun reisbrieven gehad en u treft deze onderstaand aan.

Reisbrief 1

Salamanca woensdag 4 mei 2005

Beste allemaal,

Tot nu tot heel ander weer dan vorig jaar op de Noordzeefietsroute. Steeds prachtig zomerweer en nog geen spatje regen. Op maandag 18 april kwamen we aan op het vliegveld van Sevilla. Die dag hebben we gebruikt om de fietsen te herstellen van het gesmijt op de luchthavens. De volgende dag hadden we afgesproken met een vriendin, Nel Kay, die tijdelijk in de buurt van Sevilla woont omdat haar man Reg daar werkt. Ze had voorgesteld te lunchen. Nou dat hebben we geweten. We werden besproeid met allerlei alcoholica en verwend met allerlei Spaanse lekkernijen. We kunnen trouwens Manzanilla, een sherry, van harte aanbevelen.

Na nog een dagje bezoek aan Sevilla zijn we donderdag de 21-e van start gegaan. Nou dat viel niet mee. Na een aanloop van een 20 kilometer ging het nogal heftig op en neer. We hadden nog niet veel kilometers in de benen dit jaar, dat was te merken. Daarnaast was het erg warm. De volgende dag was het nog erger. We maakten al plannen de reis te beëindigen en een goed rusthuis te zoeken. Echter nadat we op dag 3 even naar 1100 meter geklommen waren viel het verder erg mee en werd het genieten.

De route is erg afwisselend. Soms kleinschalige landbouwgebieden met kleine slingerende stille weggetjes, dan weer enorm uitgestrekte vlakten met kaarsrechte wegen. Soms is alles erg groen, dan weer erg droog en verweerd. Overal, ook midden in een stad als Salamanca, klepperende ooievaars op torens.

Dan zijn er de typisch Spaanse zaken:

- In Zafra kocht Tanja koeken van een non in een klooster. Volgens Tanja, die haar Spaans de afgelopen maanden nogal bijgespijkerd heeft, heten die koeken Nonnenscheetjes.
- We hadden bij onze vorige reizen gemerkt dat de Spanjaarden nogal veel lawaai maken. In Hervas waren we zelfs voor Spaanse begrippen op een lawaai-camping. Onze buurman werd zelfs door de kampeiding gemaand zijn uitbundig popconcert uit te zetten. Om 12 uur 's-nachts werd door de geluidsinstallatie schallend omgeroepen dat het nu verder stil moest zijn. Nou ja, als je al sliep was je nu echt wel wakker. Spanjaarden houden er ook van een kwartier lang tegen elkaar te staan schreeuwen bij hun ronkende dieselauto's zonder op het idee te komen die dingen eens uit te zetten.

Op één mei reden we Bejar binnen onder het klinken van de Internationale. Er bleek een oploop op een plein met rode vlaggen, gebalde vuisten en ernstige gezichten. Maar ja Spanje is ook een land waar je in dorpen nog een Calle del Generalissimo tegen komt.

In Candelario op bijna 1200 m hoogte vierde Tanja haar 50-e verjaardag. We waren nog niet wakker of er klonk het lang zal ze leven. We kregen thee op bed en een veldboekje van medefietsers. Het waren Ineke en Erna die we in Merida voor het eerst ontmoet hadden en regelmatig tegen kwamen. Zij fietsten van Faro (Portugal) naar Salamanca en dan met trein en vliegtuig weer naar huis om Dirk zijn pensioen te gaan verdienen.

Behalve zijn eigen vrouw heeft Dirk op die dag een Spaanse schone gekust in het restaurant waar we aten. Zij behoorde tot een reisgezelschap van overwegend dikke ouderen. Ze zonderde zich af en kwam zwaar opgemaakt als een wulpse primadonna terug. Dirk kon het dus niet laten.

Na een dagje Salamanca fietsen we morgen naar Zamora.

Tot de volgende brief,

TaDi Tanja Boxman Dirk Sparreboom

Beste allemaal,

Na de eerste brief vanuit Zamora zijn we inmiddels in Burgos met juist 2000 km achter de wielen. Gisteren kwamen we hier aan in een temperatuur van 34 graden. Op die 2000 km hebben we wel een 700 km EU-ellende achter de rug. De EU ondersteunt de pelgrimsroutes, maar tegelijkertijd stoppen ze ongelooflijk veel geld in asfalt. Honderden kilometers hebben we gereden op geheel verlaten wegen van het type extra brede "Route National". Dat betekent zo'n 12 tot 15 meter breed en zo veel mogelijk ontdaan van bochten. Aangelegd met EU-geld. Zo zijn de oude slingerwegen verdwenen. Deze asfaltvlakten zijn alweer met EU-geld vervangen door er naast aangelegde autowegen, waar zeer weinig verkeer is. Zo rij je honderden kilometers met leeg asfalt waar je maar kijkt. Repten we op onze vorige fietstocht in Spanje van wandelboulevards, aangelegd bij dorpjes van 400 zielen. Een voorbeeld kwamen we nu tegen ergens in de Extramadura. We rijden op een smal weggetje, bijna zonder verkeer. Er komt een piepklein dorpje. Direkt daarna begint naast het weggetje een gloednieuw asfaltweggetje, gescheiden van de weg door rood-wit geverfde betonnen stoepbanden. Bij elk zijpad is dit parallelweggetje afgesloten door beugels die je bij ons aantreft om parkeervakken te blokkeren. Na een twee kilometer wordt het ons duidelijk. Het parallelweggetje houdt op bij een begraafplaatsje en er staat een bord dat het betaald is door de EU.

Een ander voorbeeld. We komen in een dorp, Rodeiro, met in het centrum een nogal groot en modern uitgevallen rotonde. We bewonderen het geheel en vragen ons af waarom zo groot. Rodeiro op in de vaart der volkren? Dan zwaait de staldeer van een aangelegen boederijtje open en drijft een oude vrouw haar zeven roodbonte koeien over de rotonde. Zo ontmoeten doorlopende oud en nieuw elkaar. In veel dorpen zijn de oude huizen gebouwd met leem. Zonder onderhoud spoelen die langzaam maar zeker weg. De dorpen worden voor het merendeel bevolkt door ouderen. Soms is de winkelierster ver in de zeventig. De bars zitten vol met oude mannen en je ziet het land bijna uitsluitend bewerkt worden door oude mensen.

Na de droge hete Extramadura kwamen we in het groene Galicië. We zouden spoedig merken waarom het zo groen is. In Santiago de la Compostela zaten we drie dagen praktisch opgesloten in de tent door de aanhoudende regen. Galicië bleek erg heuvelachtig met steile hellingen, zodat het zwaar is om te fietsen. Santiago bleek tegen onze verwachting in een leuke stad. De pelgrims zijn aan het eind van hun ontberingen en de vaak mannelijke pelgrims worden daar nogal eens opgewacht door hun vrouw. Dat geeft het geheel iets feestelijks.

Na Santiago rijden we tegen de stroom pelgrims in. Op de stukken waar de fietsroute samenvalt met de wandelroute, betekent dat zo'n 600 keer per dag pelgrims groeten. De gebruikelijke groet is "buen camino" of kortweg "camino". Alle nationaliteiten gebruiken die groet. Alleen veel Fransen herken je aan hun "bonjour". (Waarom spreekt niet iedereen gewoon Frans.) Overigens wordt je niet vrolijk van al die strompelende en somber kijkende pelgrims. Veel zijn nogal oud en lopen erg moeilijk. Ze sralen nu niet echt levensvreugde uit. Ook omdat we in tegengestelde richting rijden gaan we ons steeds meer contra-pelgrim voelen. De Spanjaarden wijzen er ons herhaaldelijk op dat we de verkeerde kant op rijden. We zeggen dan maar dat we op weg zijn naar Amsterdam de la Compostela. (Het Sodom en Gomorra van het noorden.) Wel leuk om te zien waren de pelgrims te paard in spaghetti-western-outfit. Een 15-tal Fiat 500 rijders in paars, rose, helgroen en noem maar op. Ook vrolijk werd Dirk van die ene pelgrima in mini-rok.

De pelgrimsroute trekt ook veel profiteurs aan. De bedelaars bij de kerkdeuren. Ze trompelen meelijwekkend, onderwijl hun hand ophoudend. Als je de tijd neemt zie je ze op een gegeven moment lachend samen weghuppelen. Wonderbaarlijke genezing? Dan onze oude Alejandro Sandoval Ortega uit Boadillo de Camino. Getooid met officiële uitzijnde badge en pak en hoed vol met speldjes. Hij doet zich voor als een officiële "Amigo de los peregrinos" en zamelt zogenaamd gegevens over de pelgrims in. Aan het eind blijkt dat hij eigenlijk kusjes van de pelgrimas inzamelt.

We hebben ook weer leuke contacten met andere fietsers. Zo ontmoetten we gedurende een 600 km telkens weer Hasso uit Düsseldorf.

Al veel hebben we in vorige brieven geklaagd over de herrie die Spanjaarden maken. Het nieuwste op het herrie-front zijn de Spaanse ettertjes die op elektrische stepjes tot 's-avonds 12 uur op de camping luid toeterend rondraggen. Jullie zien, we hebben het weer vreselijk naar onze zin.

Tot de volgende brief,

TaDi Tanja Boxman Dirk Sparreboom

Reisbrief 3

Cheissoux (30 km oost van Limoges) dinsdag 21 juni 2005

Dag allemaal,

Inmiddels zijn we 65 dagen op reis en hebben we ruim 3000 km achter de wielen.

De laatste paar dagen hebben we wat geluierd aan een stuwmeer en niet gefietst behalve dan op de waterfiets. Dirk moest op last van Tanja bijbruinen en bijeten, want ze vind hem te mager. Ja als in in Spanje in Puente la Reina op straat van een voorbijganger een worstje in je handen gedrukt krijgt met de opmerking "por comer" (om te eten) dan heb je geen argumenten om tegen te spreken. De rit over de Pyreneeën was aan de Spaanse kant met heel mooi weer. Echter boven op de pas van ruim 1700 m zagen we Frankrijk als een wattendeken onder ons liggen. De afdaling ging door mist met soms maar 20 meter zicht. Plotseling doemden midden op de weg paarden op, die op deze uiterst stillen pas praktisch zonder verkeer, vrij rondliepen. Sindsdien is er, afgezien van het nogal wisselvallige weer niet veel spannends gebeurd. Wel veel onweer en soms hagelbuien met hagelstenen van ruim 1 cm doorsnede.

Wat in Frankrijk wel opvalt is de bloemrijke taal die in de toeristenfolders gebruikt wordt. Hieronder wat citaten uit een folder over de Lot. "De Lot wordt gevormd door het aanzien en de eigenheid van elke verschillende streek binnen zijn grenzen en het is deze opmerkelijke verscheidenheid die wij u willen laten ontdekken. ... Daarbij de verbeeldingskracht van de rivieren. ... Rond Gourdon, in het land van de kastanjabomen, kunt u gepassioneerde schilders ontmoeten." "Het is een levendige en zachte rivier, gewijd aan de geneugten van het water. ... deze ruwheid van de bergen wordt snel weer goedge maakt door de zachtheid van een lunch in Sousceyrac." Nog twee: ". het is het land van de bomen, discreet en innemend." En "... terwijl ons een sterke emotie wacht in Pêche Merle wanneer we de prehistorische tekeningen aanschouwen." En zo leutert het maar door. We begonnen onze fietstocht toch eigenlijk wel wat saai te vinden. Alles gaat gesmeerd, en is bijna routine. Gelukkig echter brak Dirk zijn bril doormidden. Dat kostte wat hoofdbreken, maar met een gevonden stuk wat roestig ijzerdraad plakband en wat ijzergaren is ie weer bruikbaar. Maar ja toen ineens een knal en er stak een stuk boogstok van de tent door het tentdoek,. Stok gebroken dus. Zo goed en zo slecht als dat ging gerepareerd met ijzerdraad, bundelbandjes en plakband. Ook het gat in de tent hebben we kunnen plakken. Echter gisteren weer een knal en hetzelfde verhaal. Ook nu konden we het repareren. Of we echter met deze tent huis halen is de vraag.

Hadden we in Spanje nogal eens grote en drukke doorgaande wegen op de route. In Frankrijk gaat het bijna uitsluitend over heel kleine mooie rustige weggetjes. Ze hebben echter één nadeel, ze gaan waanzinnig op en neer. We komen ook verdacht veel langs watertorens, en die staan in Frankrijk op de hoogste punten. Wel een verademing is dat we nauwelijks nog pelgrims tegenkomen. We hoeven dat gestrompel dus niet meer aan te zien. Ook fietsers zien we weinig. De fietsroute langs oude wegen wordt kennelijk niet veel gereden.

De laatste tijd is het erg warm en benauwd. We staan dus heel vroeg op en proberen in het begin van de middag al op de plaats van bestemming te zijn.

Groeten van

TaDi

Tanja Boxman

Dirk Sparreboom

We zijn dus weer thuis na 4400 km. Het was een ontspannen reis met weinig problemen, zelfs geen enkele lekke band. De vorige twee tochten ook al niet. Dat komt neer op 15.000 km zonder lekke banden. Behalve de reparaties die door het hardhandig vervoer van de fietsen op de vliegvelden nodig waren, hebben we slechts twee derailleurkabels moeten vervangen. De problemen met de brekende tentstokken waarover we in onze vorige brief schreven hebben we verder steeds kunnen oplossen met ijzerdraad en plakband. We hebben dus met onze tent huis gehaald!

In Midden-Frankrijk hebben we veel erg warm weer gehad. Nogal wat dagen van rond de 37 graden met vochtige lucht en laat in de middag onweer. Eén maal met hagelstenen met een doorsnede van ongeveer 1 cm. Bij die hoge temperatuur en vochtigheid is klimmen met de fiets geen lolletje meer. Je laat dan bijna een zweetspoor op de weg achter. Ondanks de grote hoeveelheden water die we dronken bleven we dorst houden. Om een beetje aan de warmte te ontkomen zetten we de wekker op 6 uur en zaten we voor 8 uur op de fiets om even na het middaguur op de plaats van bestemming te zijn. Het Franse gedeelte van onze tocht was de mooiste die we tot nu toe in Frankrijk gemaakt hebben. In vergelijking met andere tochten, waren er wel nogal zware stukken tussen. Dit zijn de stukken met sterk golvend landschap waar je de hele dag aan het stijgen en dalen bent. Overigens merk je aan het eind van zo'n tocht wel dat klimmen erg gemakkelijk gaat. Pas boven de 8 procent stijging vonden we het echt klimmen.

Frankrijk is overigens wel het ideale fietsland. Veel kleine goedkope campings, die dicht bij een dorpje liggen, dus meestal geschikt voor een leuk avondwandelingetje. Veel stille weggetjes, veel groen. Opvallend was dat nogal veel Nederlanders een camping in Frankrijk drijven; campingromantiek waarvan wij profiteerden.

Af en toe is tijdens zo'n tocht wel iets te beleven. We kiezen in Noord-Frankrijk in la Croix-en-Champagne een niet geasfalteerd weggetje naar Somme-Bionne. Het wordt steeds slechter, met grovere steenslag. Dus een beetje langzaam en voorzichtig rijden om lekke banden te voorkomen. We moeten door een klein poeltje op het pad en plotseling zijn we omringd door een bende horzels die proberen ons te steken waar ze maar kunnen. Hard doorfietsen kan niet, door de slechte weg. We fietsen zo goed en zo kwaad als het kan door, meppen om ons heen, slaan er veel dood maar dat kan niet voorkomen dat, als we na een paar kilometer van ze af zijn, we onder de bulten zitten. Met veel jeuk rijden we door, vooral bij Tanja worden sommigen van die bulten knap groot.

Tanja verzorgt het eten en doet de inkopen. Ze heeft echter een doorlopende angst dat er te weinig te eten is. Elke keer komt ze uit een supermarkt met twee grote plastic tassen met van alles. Eigenlijk veel meer dan we in onze tassen kunnen bergen.

Dit vooral als ze een Lidl heeft kunnen bezoeken. Echter in Corbigny gaat Tanja inkopen doen bij een ATAC-supermarkt. Ze komt met de gebruikelijke belachelijke grote hoeveelheid boodschappen in plastic tassen naar buiten maar draagt ook nog een kistje kersen, naar schatting van een kilo of vijf. Dirk zijn gebruikelijk ritueel gemopper gaat nu over in echt mopperen. Waar dat in hemelsnaam te laten.

Er zit niets anders op dan te kijken wat we kwijt kunnen in de tassen naast de andere boodschappen. De rest van de kersen, dat blijkt een kilo of drie, eten we ter plekke op. Tanja: "Ja het was zo goedkoop".

Op tijd aan je eten komen is onderweg vaak lastig. Soms zit het tegen. Bijvoorbeeld, we vertrekken 's-morgens uit Montmédy in Noord-Frankrijk vlakbij de grens met België. Uit ons gidsje zien we dat er genoeg winkeltjes op de route zijn, zodat we zonder boodschappen te doen wegfietsen. We bewonderen weer eens de zeer grote kerk van Avioth. Het is een plaatsje van niks tegen de Belgische grens maar met een pelgrimstraditie, vandaar die grote kerk. Vooral de beelden zijn een beetje onbeholpen maar daardoor ontroerend. De rijdende bakker komt langs, we kopen wat brood, maar niet veel want er zijn winkels genoeg.

We eten na 18 km ons laatste brood op bij de abdij van Orval, die we nog even lelijk vinden als de laatste keer dat we er waren, en beginnen aan een fikse klim. In Walansart, op km 27 is een winkeltje. Dit blijkt een onbemande bakkerij met een automaat. De automaat blijkt leeg, geen nood, in Jamoigne een kilometer verder is nog een winkel. We rijden langs een supermarkt die ontmanteld is en waarvan we in het dorp horen dat die failliet is. Verder geen kruidenier of bakker in het dorp.

Geen nood, na een kilometer is er nog een winkel in Les Bulles. Rondrijden in het dorp levert slechts een tuinwinkel op die een opheffingsuitverkoop houdt. De winkel blijkt gespecialiseerd in levensgrote kunststof honden. Daar blijkt veel keuze in te bestaan. Navraag leert dat er geen andere winkel meer is in dit dorp. Doorrijden dus, met grote snelheid, omdat in Rossignol, 7 km en een helling verder, nog een winkel is en de sluitingstijd nadert. Net op tijd komen we bij de winkel, die er inderdaad is, maar dicht. Een papier achter de deur leert ons dat vandaag de dochter trouwt en dat ze om die reden deze dag dicht zijn. Dat is dan al 35 km fietsen op een paar armzalige boterhammen. We blazen wat uit, zoeken onze tassen na op iets eetbaars en fietsen door. De volgende winkel is volgens het gidsje in Léglise op km 47. Wat pessimistisch gestemd rijden we het dorp in en warempel de winkel is er echt en hij is nog open ook!

Inmiddels zijn we in de Belgische Ardennen. Dat is te merken ook. Ongelooflijk vaak opgelapt wegdek; gevaarlijk slecht, een lappendeken van plakken asfalt. Het weer zit ook al niet mee want het regent niet hard, maar bijna gestaag met een dikke donkere wolkenlaag. Alles ziet er nogal somber uit. Het zal zo blijven tot we België uitfietsen. We verheugen ons op Maastricht, vinden een eenvoudig campinkje in de grote achtertuin van een villa aan de rand van de stad en gaan uit eten. We zijn een beetje laat, een aantal zaken zijn al vol, en we kiezen dan maar een restaurant dat we eigenlijk wat te duur vinden. We krijgen een goede salade als voorgerecht en constateren dat we een goede keuze gedaan hebben. Het hoofdgerecht komt er aan op grote borden. We zijn nog hongerig van het fietsen en kijken verheugd en verwachtingsvol. Als de borden voor ons neergezet worden zie ik Tanja haar gezicht een beetje afzakken. Op de grote borden ligt een miniem stukje vlees, een klein hoopje rijst en een zeer geringe hoeveelheid groente. Alles is voortreffelijk van smaak, maar hiermee vul je geen fietsersmaag. Om de ergste honger te stillen vragen we er nog brood bij. Na afloop moet Dirk Tanja tegengehouden om niet de nabijgelegen McDonalds in te duiken.

De volgende dag in Maastricht blijkt ons overal de kop van André Rieu aan te staren. Je kan zijn concert op het Vrijthof, dat daarvoor in een vesting veranderd is, voor het luttele bedrag van 65 euro bijwonen. Een spandoek daar kondigt aan dat "Oës Dré" (Onze André) daar optreedt. Hij blijkt uit Maastricht te komen. We horen Maastrichtenaars er schande van spreken. Het is wel leuk weer in Nederland te zijn. Er wordt erg veel gefietst door jong en oud en we vinden alles erg groen en nogal netjes.

Terugkijkend vonden we de mooiste stukken van de reis de Extramadura, het stuk van Navarra tegen de Pyreneeën en in Frankrijk de Morvan. De mooiste steden vonden we Salamanca en Trujillo in Spanje. In Frankrijk vinden we Troyes met zijn vele vakwerkhuisen en middeleeuwse sfeer eruit springen.

Nog een antwoord op de veelgestelde vraag "hoeveel km fietsen jullie per dag?". Na ons vertrek uit Sevilla hadden we 84 dagen nodig om weer thuis te komen. Daar hebben we echter slechts 59 dagen van gefietst. Dat komt dus neer op gemiddeld een kleine 75 km per dag.

In de vorige brief schreven we al dat ondanks de prachtige route het een beetje routine begint te worden. We volgen de laatste jaren steeds door anderen uitgestippelde routes. Dat heeft het voordeel dat je weinig gidsen en kaarten mee hoeft te nemen. Het avontuurlijke gaat er daardoor wel een beetje af. De volgende keer willen we toch zelf een route uitstippelen. Ons plan is echter volgend jaar voor de verandering eens er per motorfiets op uit te trekken en wel naar Scandinavië.

TaDi

Tanja Boxman

Dirk Sparreboom

Boom blokkeerde duiventil

Herman Telhorst is de zoon van Jans Telhorst-Sparreboom. Samen met zijn echtgenote Marja Telhorst-Wismeijer boog hij zich op 14 mei 2005 over een foto in het Rotterdams Dagblad van een onvervalst stukje Feyenoord. Jans (voor mij tante Jans) is tot haar laatste levensjaar een trouw bezoeker geweest van onze familiereünies.

Kees Sparreboom

Boom blokkeerde duiventil

„De man op de foto,” schrijft Herman Selhorst, „is mijn schoonvader, Jan Wismeijer, die in 1974 is overleden. De foto is geno-

men in de Oranjeboomstraat in juni of juli 1963.”

Het was op een zondagmorgen, gaat hij verder, en de nacht ervoor was het noodweer geweest. De storm had vat gekregen op de boom, die omviel en tegen de gevel terecht kwam. „Zoals te zien ligt de kruin in de dakgoot. Mijn schoonvader, die duivenmelker was, zat met een groot probleem: de ingang van het duivenhok was versperd door takken. De duiven waren met een vlucht mee en zouden niet binnen kunnen komen.”

Om die reden was hij al vroeg in de weer om takken uit de dakgoot te verwijderen. En van de grond, zoals op de foto is te zien. „De boom is kort hierna omgezaagd,” meldt Selhorst. De familie Wismeijer, schrijft zijn vrouw Marja Selhorst-Wismeijer,

woonde op nummer 114b. „Het was écht mijn straat,” neemt ze de pen over van haar man.

„Naast ons huis had je een schilder, en daar moest ik van mijn moeder olie halen voor het petroleumstelletje,” herinnert ze zich. Rechts op de foto herkent ze de kolenhandel van N.W. Hoogenboom. „Je zag z’n medewerkers altijd roetzwart terugkomen van het werk. Dan mochten zij in de garage hun handen en gezicht wassen. Later heeft de zoon de zaak overgenomen en is alles veranderd voor het personeel.”

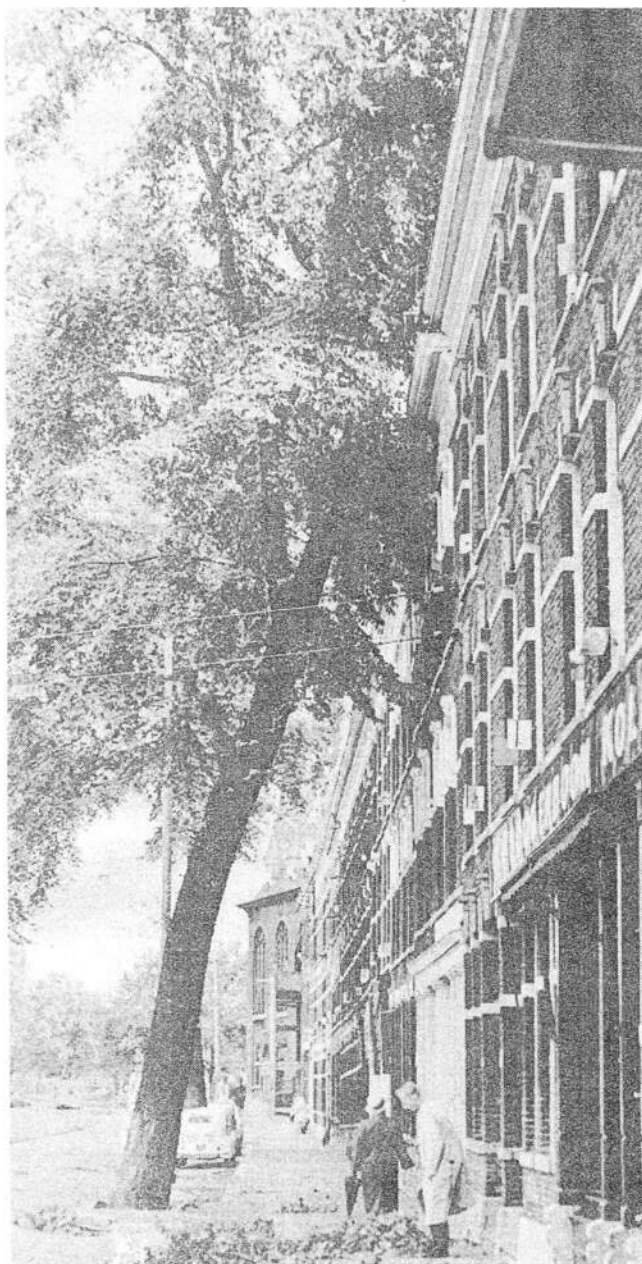
Koster

Drie A4’tjes heeft mevrouw Wismeijer volgeschreven over de Oranjeboomstraat. Ze rept over schildersbedrijf Stinis, het groentenwinkeltje van

Lantinga en alle vrienden en vriendinnetjes met wie ze in haar jeugd op trok. En natuurlijk de Wilhelminakerk, een stukje verderop. Tenslot-

te maakt ze melding van een meisje dat eveneens in deze straat woonde.

„Ze was toen al een beetje anders dan ik gewend was, want ze zei steeds: ‘ik word actrice’. Leuk hoor, dacht ik. Ze was toen nog maar een meisje van een jaar of 8 à 9. Haar naam? ‘Bea Meulman!’”

Een omgewaaide boom leunt tegen de gevel van een rij woningen in de Oranjeboomstraat. Bewoner Jan Wismeijer bekijkt de schade. ARCHIEFFOTO ROTTERDAMS DAGBLAD

DE TROL

Die middag waren we in "ons" Valkenburg gearriveerd. "Ons", omdat we daar en in de rest van Zuid-Limburg ooit eerder een aantal heerlijke dagen hadden doorgebracht. Dat stukje zuiden is al zo lekker buitenlands, dat wij er, na die ene keer, graag nog eens heen wilden. Hetzelfde hotel, andere en even fijne kamer waarin we ons al snel hadden geïnstalleerd waarna we het zonovergoten stadje introkken voor een hernieuwde kennismaking. Op een terras gezeten, verheugden we ons al op ons eerste diner; wat zou de pot deze keer schaften? Wij herinnerden ons nog heel goed de prima driegangen diners van ons eerdere bezoek. Daarbij al de luxe dat je even nergens voor hoeft te zorgen. Niet voor een ontbijt, niet voor het avondeten. Geen boodschappen die snel-snel in de lunchpauze gedaan moeten worden, geen hoofdbreken over wat we nu weer zullen eten, geen Eurogereken omdat een huishouden sinds de invoering van onze nieuwe munt bijna goud kost. Weg van de snelweg die het leven van alle dag bepaalt.

In de eetzaal, waar al een aantal gasten een plekje had gevonden, zochten wij even naar een geschikte tafel. Een dikke, oude mevrouw die samen met haar (?) man aan een ronde tafel in een hoekje zat, lachte lief en knikte gezellig dat we gerust aan de tafel waar we net bij stonden, konden gaan zitten. Bij het raam, en er was voor twee personen gedekt, het voorafje stond al te lonken, dus wij namen plaats.

Voorafje op, heerlijke soep op en in afwachting van het hoofdgerecht was het tijd voor een sigaret. Dat gaat zo met rokers en we waren niet de enigen. Want daar letten rokers tegenwoordig op; als er nog anderen roken, slaken wij een zucht van verlichting. Niet het enige uitschot en dat schept een band.

De oude mevrouw en haar partner zaten in mijn gezichtsveld, Kees zat met zijn rug naar hen toe, maar ik kon alles volgen. De partner was haar echtgenoot niet, had ik al na vijf minuten begrepen, en ze kenden elkaar al heel erg lang. Af en toe knikte ze me lief toe alsof ze me wilde betrekken in het gesprek dat zij en haar gezelschap hadden. Hoewel gesprek in dit geval een groot woord is, zij praatte en hij luisterde of deed alsof. In elk geval bromde hij op tijd zodat zij in elk geval het idee had dat ze een gesprek voerden.

Ik stak een sigaret op en verwonderde me over het boodschappenkarretje dat naast haar stoel stond. Zo'n tas op wielen die ik alleen maar associeer met oude dames in Lidl, Konmar of bij meneer Heijn. Welke boodschappen heeft een mens nodig als hij vol pension logeert? Of ze was paranoïde en vertrouwde geen enkel kamerslot in een hotel; al haar onderbroeken, bovenbroeken en de rest van haar reutemeteut sjouwde ze de godganse dag mee, zoals een zwerver zijn bezit in een winkelkarretje.

Ik pafte een tweede trek weg en zag dat zij aan de gesloten deur naast haar tafel begon te morrelen. De deur ging open, maar zwaaide meteen weer dicht. Niet goed afgesteld, of zoiets. Ze kaapte de stok van haar partner, zette die tussen de deur et voilà..... Een kier van wel 2 centimeter was geboren.

"U hebt het benauwd hè?", constateerde ze meer dan dat het een vraag was en ze keek naar een van de gasten die wat verderop aan een tafel zat. De man glimlachte wat vaag.

"Anti rook", vertelde ik Kees en liet mijn ogen rollen.

Duidelijk weer iemand die er eigenlijk geen last van had, wat ook amper kon in de toch ruime eetzaal, maar haar eigen nicotinehaat projecteerde via een argeloze medegast. Wat een vertoon van lafheid.

Als je mij in mijn gezicht vraagt om mijn roken binnen perken te houden omdat je niet tegen de dampen kunt, ben ik je man, maar bij zulke praktijken zakt mijn broek af.

Ik lanceerde een vernietigende blik in haar richting, waarna ze zich met haar dikke handje koelte begon toe te waaien.

Na het hoofdgerecht staken Kees en ik weer een sigaret op, wat aanleiding gaf tot gepuf en gezucht van de dikke dame.

Na een heerlijk toetje vroegen wij of we de koffie buiten geserveerd konden krijgen, hetgeen geen enkel probleem was. Ik hoorde diverse andere gasten hetzelfde vragen en omdat het terras buiten maar uit vier tafels met elk twee rieten stoelen bestond, leek mij dat een spannende aangelegenheid te worden.

Kees en ik vonden een plekje buiten en genoten van onze koffie, de rest van het terrasje was bezet, en ik hoorde opeens het geratel van een boodschappenwagentje uit de hal van het hotel.

"MIJN plekje is bezet!!!!!!."

Nu zij zo in de deuropening stond en staand niets langer leek dan wanneer zij zat, even breed als hoog en uitgezakt als een zitzak na jarenlang intensief gebruik, zag ik dat ik naar een trol keek.

"Jezus!" klonk haar smartelijke bede, maar iedereen bleef zitten waar hij zat, haar bede werd niet verhoord. Voor de trol zat er niets anders op dan zich terug te draaien naar de hal, haar boodschappenkar met zich mee slingerend.

Ondanks het feit dat zich vier tafeltjes op het terras bevonden, wist ik zeker dat ik degene was die op "haar" plaats zat. Later bleek dat ik gelijk had.

Ik rookte, ik had haar plek ingenomen..... ik was veroemd door de trol.

"Heeft zij aandelen in dit hotel?", vroeg ik aan Kees. Hij dacht van niet en wij hadden gemene lol om dit alles.

"Morgenavond zorgt zij ervoor dat ze haar toetje al buiten eet", gromde ik bij wijze van grapje, maar toch pissig. Heeft niet iedereen gewoon betaald en recht op dezelfde dingen?

De volgende ochtend, bij het ontbijt zat de partner van de trol alleen. Zij verscheen pas toen bijna iedereen klaar was. Ze denderde de eetzaal in, de boodschappenkar achter zich aan sleurend, perste haar lijf in de stoel en begon te zeuren over de kuipjes boter, die vanochtend minder in aantal waren dan eerder.

"Hmmm" bromde haar Hendrik, die zich zijn ontbijt al lekker had laten smaken.

Om een stekende blik te vangen, staken Kees en ik na het ontbijt een sigaret op.

Gelukt!

Geen lief geglimlach, geen gezellig geknik.

Wij hadden afgedaan.

Die avond betraden wij al giechelend de eetzaal; wat zou de trol doen om bijtijds op het terras te komen voor haar koffie.

Wij zouden onze koffie in de eetzaal gebruiken en daarna een stukje gaan wandelen.

"Goedenavond", groetten wij in het algemeen, waarbij wij de trol expres negerden.

Wederom kon ik haar conversatie met Hendrik volgen en het ging weer nergens over.

"Dit kan ik niet eten, ik kan er niet tegen" en "Als er blabla bij zit, dan hoef ik dat niet" en

"Voor mij is dit teveel vlees, de boontjes zijn te groen en vroeger was het eten hier veel luxer, weet je nog.....?????"

En arme Hendrik bromde, nog steeds op de juiste momenten.

"Ik was zo kwaad, gisteren", ving ik op en het ging over alle bezette stoelen op het terras.

Hendrik bromde weer wat.

Hij was aardig en geneerde zich duidelijk voor de trol die nooit een poging deed haar stem te dempen.

Toen Kees en ik plus nog wat anderen een eerste peuk opstaken, werd opnieuw de stok van Hendrik ontvreemd en in de deuropening naast de tafel van de trol gestoken. Wederom 2 centimeter meer lucht.

En een priemende blik in mijn richting.

Ik blikte keihard terug. "Kom op dan en vraag mij gewoon om niet te roken, kreng!", voelde ik mij ziedend worden bij dat overdreven slachtoffergedrag.

De laatste vorkprik van een heerlijk hoofdgerecht.....

"Nee, dat doe ik niet...", hoorde ik Hendrik opeens.

"Nou", vond de trol, "ik vraag gewoon of ze het nagerecht buiten willen serveren."

"Nee", weerstreefde Hendrik.

"En anders neem ik het gewoon zelf mee naar buiten, want dit flikken ze me niet weer!!!".

"Nee", hield Hendrik voet bij stuk, "ik doe dat niet, ik eet het gewoon hier op."

De trol verplaatste haar boodschappenkar in een strategischer positie, hield haar jasje startklaar, wachtte 1 minuut en ijde vervolgens in marstempo richting terras. Hendrik in vertwijfeling achterlatend.

Het nagerecht werd geserveerd.

"Ze zit al op het terras, ze had het een beetje benauwd", klonk Hendrik wat zielig.

De trol kreeg haar toetje op het terras waar ze was gezeten in de stoel die ik de avond ervoor had bezet. Zie je wel?

Na het diner vertrok Hendrik naar boven.

Geen van de gasten bleek op dat moment behoefte te hebben aan koffie op het terras en ieder ging zijns weegs. De trol zat moederziel alleen buiten.

Omat hij ook eens uitzicht op de trol wilde hebben, zouden Kees en ik de volgende avond bij het diner van plaats wisselen. Hij met zijn gezicht naar haar toe, ik met mijn rug, maar wel een metertje dichterbij qua gehoorsafstand.

Wij namen onze plaatsen in. Twee dames die ook rookten, kozen de tafel achter Hendrik en de trol. O,o,o,... dat beloofde wat! Trol zou nu stereo in de nicotine zitten. Wat niet zo was omdat de ruimte te groot was om er last van te hebben en zij er alleen "last" van kreeg als ze zag of wist dat iemand rookte.

Kees en ik wachtten tot de andere dames hun eerste sigaret opstaken, ergens tussen de eerste en tweede gang.

"Ja, nu", gaf Kees het sein.

"Daar gaat de eerste", hoorden wij de trol, "die dames achter mij, zitten die te roken?"

Hendrik bromde bevestigend.

Gezucht, gewapper met handjes.

Gefriemel aan de deur die deze keer helemaal niet open wilde gaan.,

"De ene is net vertrokken, en de andere komt weer", weeklaagde de trol.

"Vertrokken?", hoorde ik Hendrik, "het is dezelfde mevrouw."

"Is het dezelfde mevrouw???!!?"

"Ja, ze zijn alleen van plaats gewisseld."

Duidelijk dat haar gezucht en gesteun na deze constatering van Hendrik, ons betrof.

"En die achter mij roken ook nog steeds?"

"Hmm", bromde Hendrik.

"Maar ik heb er geen last van", vervolgde hij.

"Nou, dan heb je geluk", aldus de trol die scherp klonk vanwege deze insubordinatie van Hendrik.

"Ik kan niets anders zeggen, ik heb er geen last van."

De trol scheen nooit gehinderd door enige vorm van bescheiden stemgeluid en Hendrik zag er dan ook opgelaten en ongelukkig uit.

Wij als eetzaal wisten inmiddels ook dat de trol niet tegen aardappelkroketjes kon, dat het vlees teveel was of niet doorbakken genoeg, dat de boontjes te groen waren en het andijviehapje met spek was de avond ervoor ook al op Hendriks bord geschoven.

Wat moest je met zo'n voorgerecht waardoor je je hoofdgerecht vast wel niet op zou kunnen.

"Dat weet je niet", had Hendrik gebromd.

"Dat weet ik wel, neem jij het nou maar, ik ben toch al niet dol op asperges met ham, ik heb ze liever zonder ham."

"Dan haal je de ham er af."

"Nee, ik kijk wel uit, ik hou toch ook niet van asperges. Hier."

"Laat nou liggen."

"Nee. Hier. En ik zal wel even tegen het meisje zeggen dat ze bij het voorgerecht die gepofte aardappel voor mij mag weglaten."

"Doe nou niet."

"Vraag ik meteen of ze mij het kleinste stukje vlees willen geven. Het was hier vroeger trouwens toch veel beter, vind je niet?"

"Nee."

De eetzaal werd ook vergast op alle kennissen- en familieroddels waaruit bleek dat de trol en Hendrik geen partners waren. Gewoon vaak met elkaar vakantievierende kennissen. Het maakte Hendrik nog zieliger want tegen een kennis zou je moeten kunnen zeggen dat je dit jaar maar eens oversloeg. Iets wat met een partner moeilijk gaat zonder een hoop geruzie. Het feit dat Hendrik hier elke keer willens en wetens voor koos kwam mij onbegrijpelijk voor. Allerlei anekdotes van luxe vakanties werden door de trol opgehaald, Hendrik leek steeds een andere herinnering dan de trol te hebben of hij kon zich de dingen al helemaal niet meer voor de geest halen.

De trol speelde dan verontwaardiging maar niet overtuigend. Het was toch niet nodig dat Hendrik zelf met iets op de proppen kwam, hij was slechts een dienstbare kapstok om tegenaan te lullen zodat de eetzaal zou begrijpen dat de trol een vrouw van de wereld was. Overal geweest en overal aanmerkingen op het eten gemaakt. Of op de gasten, of op de hotelkamers, of op de zon die te heet was, of op de regen die te nat was.

"Dit is nu al haar derde sigaret, dat worden er wel zes, vanavond", steunde ze opeens met rollende ogen naar Hendrik die niets terugzei.

Ik pakte mijn pakje sigaretten en hield het achteloos zo dat de trol er goed zicht op had.

"Dat worden er wel acht en dat maal twee omdat jij net zoveel meerookt," zei ik op luide toon tegen Kees. Ik voelde mijn bloed koken van drift. Vraag gewoon of ik niet meer wil roken, maar ga niet avond aan avond laf lopen zeiken en over mij praten alsof ik er niet ben.

Ik hoorde geen reactie. Jammer.

"Wat zielig toch zo'n wijf," probeerde ik weer met luide stem.

Stilte.

"...dat zulke types nou altijd moeten laten blijken dat ze geen manieren hebben geleerd...."

Stilte.

"Kom we steken er nog een op terwijl we wachten op het dessert," suste Kees mij met een pesterig lachje richting trol.

"Roken die twee dames achter mij ook weer?", siste ze naar Hendrik.

"Hmmm", bevestigde hij.

Tijdens ons laatste ontbijtje hebben wij de trol niet meer gezien. Jammer.

Hendrik zat al te smikkelen van al het heerlijks, maar vooral genoot hij van de trolloze rust. En wij?

Wij rookten alleen maar na het ontbijt elk een sigaretje, pakten daarna op onze kamer de bagage, rekenden af onder een bedankje voor alle goede zorgen en liepen naar buiten waar de auto stond.

Op het terras zat pontificaal.....

Juist.

Een kopje koffie voor haar neus en de grote boodschappenkar naast haar stoel.

In de auto gezeten keken wij nog eenmaal naar de trol, zij keek terug.

Haar dikke vingers grepen de asbak die op haar terrastafeltje stond en zetten de boosdoener op het tafeltje ernaast.

"Die zit," zei haar triomfantelijke blik.

Door het raam van de eetzaal schemerde Hendrik, verdiept in het tikken van zijn zachtgekookte eitje.

JOY

- XI fh Elizabeth Sparreboom, geb. Rotterdam 23-5-1951, docente, tr. Rotterdam 24-6-1976 Johan Willem **Bosch**, geb. Batavia 24-7-1940, leraar, zn. van Johan Willem Bosch en Lucretia Wilhelmina Scholten.
Uit dit huwelijk:
1. Marjolein, geb. Laren 20-7-1979.
 2. Leontien, geb. Naarden 4-6-1985.
- VIII bh Abraham **Sparreboom**, geb. Nootdorp 14-10-1841, boerenarbeider, overl. Nootdorp ca. 1880, tr. Antje Catharina Degenhart, geb. Nootdorp 8-6-1843, overl. Delft 17-4-1929.
Uit dit huwelijk:
1. Anna Maria Wilhelmina, geb. Delft 9-10-1877, volgt IX bz.
- IX bz Anna Maria Wilhelmina Sparreboom, geb. Delft 9-10-1877, overl. Amsterdam 11-3-1974, tr. Delft 17-10-1900 Cornelis **Schouten**, geb. Reeuwijk 7-2-1877, overl. Schiedam 7-3-1954.
Uit dit huwelijk:
1. Cornelis, geb. Delft 3-10-1901, brugwachter, onbezoldigd gemeenteveldwachter, tr. 's-Gravenhage 5-2-1930 Areke Lena Vendelbosch, geb. 's-Gravenhage 20-7-1908.
 2. Anna, geb. Amsterdam 1-11-1902.
 3. Cornelia, geb. Vrijenban 4-9-1915.
- VII aq Lijsbet Sparreboom, geb/doop IJsselmonde 20/26-1-1800, tr. Ridderkerk 7-11-1823 Hendrik **Kennedy**, geb. Werkhoven 2-11-1798, timmerman, overl. Nieuwerkerk a/d IJssel 8-8-1863, zn. van Hendrik Kennedy en IJtje Emmega
Uit dit huwelijk:
1. Hendrik, geb. Nieuwerkerk a/d IJssel 16-9-1827, timmerman, tr. Wilhelmina Stigter.
- VII ar Geertje Sparreboom, geb/doop IJsselmonde 20/21-11-1802, tr. (1) Ridderkerk 15-6-1824 Teunis **Speijer**, doop Meerkerk 11-1-1789, timmerman, zn. van Jasper Speijer en Jannigje Vogel.
Uit dit huwelijk:
1. Jasper, geb. Ridderkerk 13-2-1825.
 2. Pietertje, geb. Ridderkerk ca 1831.
 3. Jan, geb. ca 1832, overl. Vlissingen 25-9-1849, ligtmatroos a.b. Z.M. wachtschip "de Maas".
- Geertje Sparreboom, tr. (2) IJsselmonde 29-11-1851 Hijmen **de Bel**, doop Ridderkerk 2-6-1805, overl. Ridderkerk 16-2-1864, zn. van Inge de Bel en Elisabeth Lagendijk.
- VII as Adam **Sparreboom**, geb/doop IJsselmonde 26-6/13-7-1806, arbeider, klompenmaker, overl. IJsselmonde 28-8-1859, tr. IJsselmonde 1-3-1826 Klaartje Sparreboom, geb/doop IJsselmonde 3/26-6-1803, overl. IJsselmonde 30-9-1859, dr. van Leendert Sparreboom en Klazina van den Berg, (zie VI g, bijlage 13).
Uit dit huwelijk:
1. Pietertje, geb. IJsselmonde 1-6-1826, overl. IJsselmonde 26-9-1826.
- hier begint bijlage 34.
- V l Jan **Sparreboom**, doop IJsselmonde 26-1-1721, overl. IJsselmonde 1-9-1759, ot/tr. IJsselmonde 8-9/ 1-10-1752 Susanna Visser, doop IJsselmonde 7-11-1717, overl. IJsselmonde 14-8-1776, dr. van Adriaan Pieterse Visser en Marrygje Jacobsdr. Hartogh.
Uit dit huwelijk:
1. Geertje, doop IJsselmonde 18-8-1753, overl. IJsselmonde 30-4-1779.
 2. Adrianus, doop IJsselmonde 2-11-1754, volgt VI r.
 3. Jan, doop IJsselmonde 2-5-1756, volgt VI s.

4. Marringje, doop IJsselmonde 5-5-1759.

VI r

Adrianus **Sparreboom**, doop IJsselmonde 2-11-1754, overl. IJsselmonde 8-7-1816, ot/tr. IJsselmonde 13-4/6-5-1787 Christina Bode, geb. Rotterdam 1-10-1764, overl. IJsselmonde 15-1-1843, dr. van Maarten Hendriksz. Boode en Lijdia Leentvaar.

Uit dit huwelijk:

1. Susanna, geb/doop IJsselmonde 20/29-6-1788, overl. IJsselmonde 8-6-1789.
2. Susanna, geb/doop IJsselmonde 2/6-12-1789, volgt VII at.
3. Maarten, geb/doop IJsselmonde 22/25-12-1791, vlasboer, overl. IJsselmonde 1-9-1868, tr. (1) Ridderkerk 29-4-1820 Trijntje van Es, geb/doop IJsselmonde 3/10-3-1799, overl. voor 1847, dr. van Jan van Es en Johanna de Lijster, tr. (2) Ridderkerk 30-4-1847 Martje van der Staay, geb. ca. 1810, overl. Dordrecht 8-11-1868, dr. van Willem van der Staay en Maaike Lievaart.
4. Lijdia, geb/doop IJsselmonde 2/8-9-1793, volgt VII au.

VI at

Susanna Sparreboom, geb/doop IJsselmonde 2/6-12-1789, overl. IJsselmonde 2-4-1865, tr. IJsselmonde 10-6-1823 Hendrik **Kooijman**, geb. IJsselmonde 7-1-1797, vlasboer, overl. Giesen-Oudkerk 29-3-1879, zn. van Pieter Kooijman en Sara de Lijster.

Uit dit huwelijk:

1. Adriaan Jan, geb. IJsselmonde 12-9-1823, tr. Elisabeth Dorsman.
2. Hendrik, geb. IJsselmonde 31-5-1825.
3. Maarten Adrianus, geb. IJsselmonde 30-11-1826, tr. Willemina van der Graaf.
4. Florina, geb. IJsselmonde 3-4-1830, tr. Arie Klootwijk.

VII au

Lijdia Sparreboom, geb/doop IJsselmonde 2/8-9-1793, overl. IJsselmonde 5-5-1844, tr. IJsselmonde 21-3-1816 Jan **de Jong**, doop Rijsoord 1-9-1782, vlasboer, overl. IJsselmonde 28-4-1844, zn. van Krijn Leendertsz. de Jong en Geertje Jansdr. Nouwen.

Uit dit huwelijk:

1. Geertje, geb. IJsselmonde 23-9-1816.
2. Adriaan, geb. IJsselmonde 25-11-1817, tr. Maria Moret.
3. Christiana geb. IJsselmonde 25-1-1820.
4. Jannetje, geb. IJsselmonde 16-11-1822.
5. Krijn, geb. IJsselmonde 4-9-1825.
6. Maarten, geb. IJsselmonde 1-12-1827.
7. Lena, geb. IJsselmonde 13-3-1829, tr. Aart van der Poel.
8. Jan, geb. IJsselmonde 29-5-1831, overl. IJsselmonde 14-8-1844.

VI s

Jan **Sparreboom**, doop IJsselmonde 2-5-1756, arbeider, overl. IJsselmonde 30-9-1822, ot/tr. (1) IJsselmonde 21-4/14-5-1786 Dirkje van Driel, geb/doop IJsselmonde 7/13-5-1759, overl. IJsselmonde 5-2-1789, dr. van Joost van Driel en Alida Mijnlief.

Uit dit huwelijk:

1. Susanna, geb/doop IJsselmonde 15/17-8-1788, overl. IJsselmonde 21-1-1789.

Jan **Sparreboom**, ot/tr. (2) IJsselmonde 27-4/20-5-1792 Anna de Bel, doop Charlois 30-3-1766, overl. IJsselmonde 5-5-1809, dr. van Arie de Bel en Pietertje Noordland.

Uit dit huwelijk:

1. Arie, geb/doop IJsselmonde 18/24-11-1793, overl. IJsselmonde 5-9-1795.
2. Arie, geb/doop IJsselmonde 30-5/5-6-1796, volgt VII av.
3. Jan, geb/doop IJsselmonde 22/30-9-1798, volgt VII aw.
4. Susanna, geb/doop IJsselmonde 30-1/4-2-1801, overl. Alblasserdam 20-12-1816.

Een Sparreboom kwam in de regen
de vrouw van de dominee tegen.
„Hij is ver van huis,”
sprak zij kwasi-kuis,
en wijlenver van verlegen.

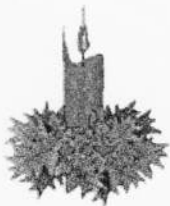
Familieblad Sparreboom

Jaargang 16 afl. 3

December 2005

O denneboom, o denneboom,
Gij brengt ons telkenjare,
O denneboom, o denneboom,
Gij brengt de blijde mare!
Gij groeit in barre wintertijd,
Als sneeuw op d'aarde ligt gespreid.
O denneboom, o denneboom,
Gij brengt de blijde mare!

Kerstnummer met o.a.

Van de Voorzitter – Verslag van Familiedag 2005 in woord en beeld –
Familieberichten – Persoonlijk verhaal van een Sparreboom – In de Boom –
Genealogie – Limerick.

Familiestichting Sparreboom (opgericht 26 januari 1990)

Ere-Voorzitter Gerrit Sparreboom

[Redacted address]

BESTUUR:

Voorzitter: Trudy Schipper-Sparreboom

[Redacted address]

Secretaris: Ingrid Sparreboom

[Redacted address]

Penningmeester: Fred Sparreboom

[Redacted address]

Genealoog: Jan Sparreboom

[Redacted address]

Alle genealogische gegevens vallen onder verantwoording van de genealoog Jan Sparreboom, tenzij anders vermeld.

Redactie Jan Sparreboom

Familieblad en
Verzending: [Redacted address]

Foto's Elly Sparreboom-Dammers

Dit Familieblad is het orgaan van de Familiestichting Sparreboom en wordt verstrekt aan de donateurs.

Nieuwe donateurs kunnen zich opgeven bij de secretaris en hun donatie overmaken op gironr. 2792447 t.n.v. Familiestichting Sparreboom (€ 15,- (f. 33,-) onder vermelding van naam en adres.

VAN DE VOORZITTER

Weer zitten we in de laatste maand van het jaar. Het is onvoorstelbaar hoe snel de tijd gaat. We maken ons elk op een eigen manier weer op voor de viering van Kerstmis. Ik heb er zin in, want het jaar dat achter ons ligt, was bepaald niet gemakkelijk. Straks op oudjaarsavond mag ik in de vriendenkring waarin we al 35 jaar het oude jaar afsluiten en het nieuwe beginnen net als de anderen traditiegetrouw de balans opmaken. Het is altijd weer een emotioneel moment om te verwoorden wat je in het afgelopen jaar het meest heeft geraakt, maar vooral ook om te horen wat de ander in zo'n jaar aan plus- en minpunten heeft ervaren.

Als ik voor de Familiestichting Sparreboom de balans over 2005 op zou moeten maken, dan zou ik eveneens spreken van een niet gemakkelijk jaar. We moeten helaas weer een aantal Sparrebomen missen, ook hebben we als bestuur soms heel hard moeten trekken om bepaalde zaken voor elkaar te krijgen. Alleen het bij elkaar krijgen van alle bestuursleden voor een vergadering valt soms niet eens mee.

We zien terug op een geslaagde Familiedag in het Belastingmuseum in Rotterdam. Hoewel het door allerlei omstandigheden en privé-aangelegenheden op 1 oktober niet echt druk was, hebben we elkaar toch weer ontmoet in een prettige ambiance en hebben we met elkaar van gedachten gewisseld over de dingen die ons als Sparrebomen bezighouden. Het is ook fijn dat er toch weer wat nieuwe Sparrebomen waren. Dat is goed. Toch stel ik me soms wel eens de vraag of we door moeten gaan zoals we dat vele jaren doen. Of er nog wel voldoende draagvlak is voor een stichting als de onze en een Familiedag zoals wij die gewend zijn? Ik leg die vragen graag eens in uw midden. U zult immers aan het eind van een jaar ook wel eens de balans opmaken.

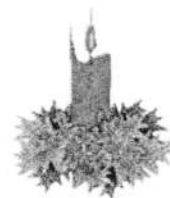
Als bestuur staan wij open voor suggesties en nieuwe ideeën. We zijn blij met iedere respons die we krijgen op datgene waarmee we bezig zijn. We doen het immers niet voor onszelf, maar voor die hele groep mensen die er allemaal trots op zijn om de familienaam Sparreboom te dragen. Als ik de minnen en de plussen tegen elkaar afzet, denk ik nog steeds dat onze Familiestichting Sparreboom toekomst heeft. Maar dan moeten we er wel met zijn allen de schouders onder willen zetten. Ik hoop op uw betrokkenheid en medewerking.

Bij het opmaken van de persoonlijke balans in onze vriendenkring op oudjaarsavond, wordt er ook altijd verwacht dat je je persoonlijke verwachtingen uitspreekt voor het nieuwe jaar. Ik zie het nieuwe jaar in persoonlijk opzicht vol vertrouwen tegemoet. We mogen ons verheugen op de geboorte van een tweede kleinkind en we willen nog heel veel doen nu we dat allemaal nog kunnen.

Ik wens u namens het bestuur goede kerstdagen en een verwachtingsvol 2006 toe. Laten we er elk op onze eigen manier en op onze eigen plaats uit halen, wat erin zit. Dan pas is het immers goed!

Trudy Schipper-Sparreboom

Familiedag op zaterdag 1 oktober 2005 bij het Belasting en Douane Museum in Rotterdam

Voor degenen, die niet op deze dag aanwezig konden zijn hebben wij het welkomstwoord van onze voorzitter op papier gehad en onderstaand treft u dit aan:

Hartelijk welkom op de 16e Familiedag. Fijn dat u er bent. Veel vertrouwde gezichten zullen we vandaag moeten missen. Onze oudste deelneemster aan de Familiedagen, Maartje Katharina Bal, is helaas op 23 januari overleden. Zij was de weduwe van Willem Jan Sparreboom. Zij mocht de mooie leeftijd van 95 jaar bereiken. Hartelijk welkom ook deze keer weer aan de dochters Lenie, Annie en Wil.

Ook andere Sparrebomen moeten wij missen. Door feestelijke omstandigheden moet de familie van Ingrid, onze secretaris, verstek laten gaan. Haar vader wordt vandaag namelijk 65 jaar. Hierdoor missen we zeven personen die er anders altijd bij zijn.

Vorig jaar mochten we een aantal nieuwkomers begroeten. Letty Spruit-Huijzer had het op de vorige Familiedag reuze naar haar zin gehad. Ze schreef er zelfs over in het Familieblad. Ook deze Familiedag wilde ze er weer graag bij zijn, maar haar vader Arie Huijzer, gehuwd met Lenie Sparreboom, werd ernstig ziek. Afgelopen donderdag is hij overleden. Daardoor moeten we ook deze familie vandaag missen.

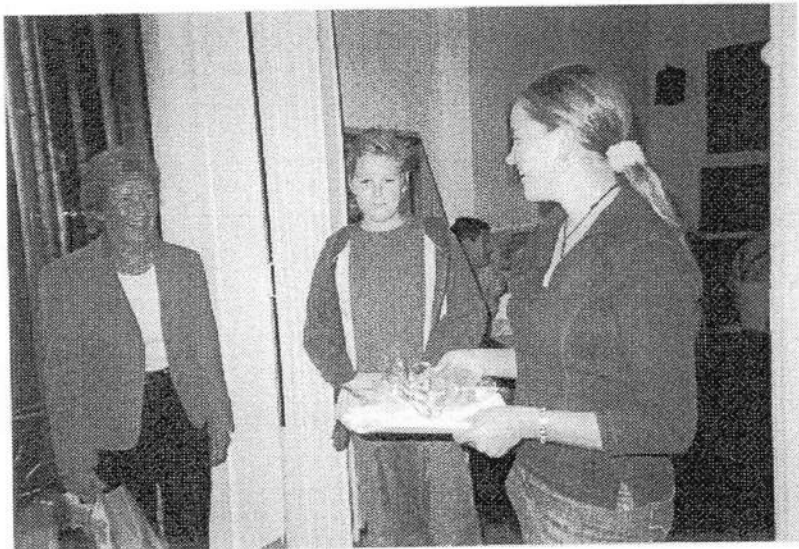
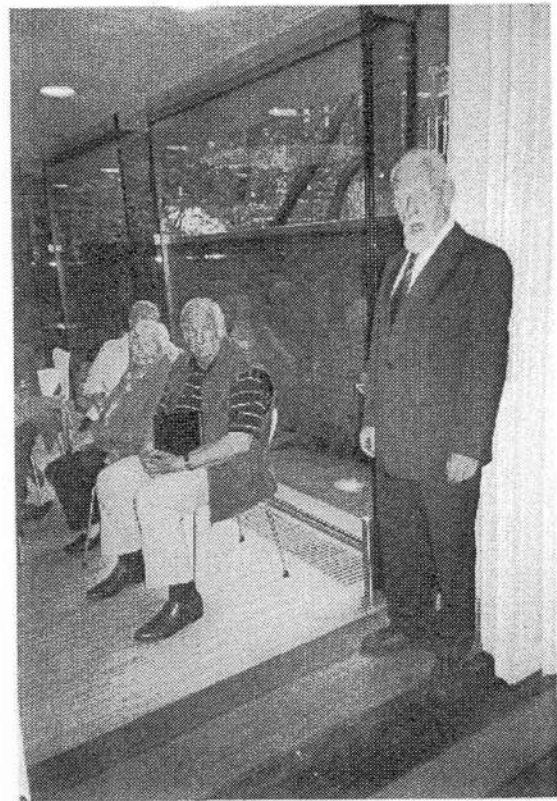
De erevoorzitter Gerrit Sparreboom heeft mij gevraagd u allen de hartelijke groeten namens hem en zijn vrouw Sjoukje over te brengen. Het reizen wordt voor hen te moeilijk en zij zullen de Familiedagen dus niet meer bezoeken.

Gelukkig wordt u door veel nieuws in het Familieblad op de hoogte gehouden van het wel en wee van de familieleden. Onze redacteur Jan verzorgt het Familieblad alweer enkele jaren op een fantastische manier. Onze oud-redacteur Frieda (vandaag afwezig wegens verplichtingen elders) draagt ook nog haar steentje bij en Jan de genealoog verzorgt de stamboom in elk Familieblad. Tot mijn grote verrassing trof ik mijn naam bij de genealogie aan in het voorlaatste Familieblad. Het betrof bijlage 33. Ik vind wel dat ik wel heel veel geduld heb moeten opbrengen voor ik aan de beurt kwam. Wat zou het mooi zijn als we alle vellen van de stamboom zoals we die op de 1e Familiedag aangetroffen hebben, nog eens zouden kunnen bekijken en op die manier nog eens de generaties konden volgen. Wie weet! Jan, bedankt. Ook Kees bedankt voor jouw bijdrage. In elk geval in de vorm van een limerick, maar je hebt ook nog andere verhalen aangeleverd.

Nu zitten we hier dan in het Belastingmuseum. Waarom heeft het bestuur voor deze locatie gekozen? U moet begrijpen dat het jaarlijks een gepuzzel is voor het bestuur om te bepalen waar we bijeen zullen komen. De bakermat is toch de omgeving van Rotterdam. Dus we willen iedereen ook niet te ver laten reizen.

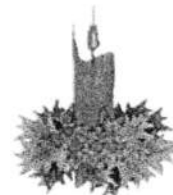
Zelf heb ik meerdere malen een bezoek aan dit prachtige gebouw in het Scheepvaartkwartier gebracht. Een prachtig stukje Rotterdam. Steeds werd ik getroffen door het enthousiasme van en de vriendelijke ontvangst door de mensen hier in dit museum. Ik wilde ook u daarvan laten genieten. Provisie krijg ik echt niet, maar ik ben blij dat u hier bent om hier zelf rond te kijken en met de familieleden van gedachten te wisselen. Dit bezoek zal de tongen zeker los maken.

Na de rondleiding kunnen we door Jan de genealoog onder het genot van een drankje op de hoogte worden gebracht van het wel en wee in weeshuizen in Middelburg, waar hij geput heeft uit 100 jaar notulen. Of dit alles nog een link heeft met accijnzen of smokkeltrips komen we vanzelf aan de weet. Een goede Familiedag toegewenst.

Onze genealoog, overhandigde op onze familiedag aan de aanwezigen enkele bladen met informatie over genealogie en geschiedenis uit het blad "Van Zeeuwse Stam" uit Zeeland. Onderstaand treft u deze informatie aan.

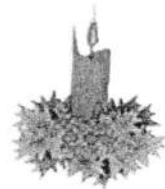
In het land zijn op diverse plaatsen verenigingen die zich bezig houden met genealogie en geschiedenis. Zo ook in Zeeland, waar regelmatig het blad "van Zeeuwse Stam" verschijnt en waarin verschillende vrijwilligers een bijdrage aan leveren.

In dit blad heb ik met veel genoegen gelezen de notulen van de weeshuizen te Middelburg. Hierin wordt melding gemaakt van de weeskinderen die er bij komen, die weggaan om diverse redenen; de namen van personen die bijv. brood of turf mochten leveren: wie de schoenmaker werd. Ook krijgt men inzicht in een aantal zaken die de weeskinderen betreffen, zoals kledingvoorschriften, kerkgang, interne regels en natuurlijk de benoemingen van de (weeskinderen) vaders en moeders.

Omdat dit verslag over bijna honderd jaar gaat heb ik er alleen de zaken uitgehaald, waarbij men- gezien in het licht van de tegenwoordige tijd- de wenkbrauwen kan ophalen.

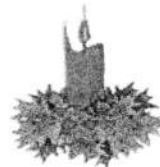
Waar over vader en/of moeder wordt gesproken, bedoelt men de leiding, "De spelling en spelfouten zijn authentiek."

- 25- 5-1723. Jan Borst aangeklaagd door zijn baas Jacob Telder. Voor straf van vader van der Gink op zijn rugge zoude krijgen, dan op water en brood in de put.
- 14- 8-1723. Jan Borst heeft zijn weekgeld opgemaakt op de kermis en is 4 dagen weggeweest. Straf
- 14/ 7/1725 Dirk van Nieuwenhuijse verzoekt verkering met Janna Adriaanse, niet toegestaan.
- 28- 7-1725 Herhaling verzoek. Dirk moet eerst een proef afleggen, dan toestemming.
- 29-12-1725. Dirk heeft proef (examen) als metselaarsbaas afgelegd. Huwelijk toegestaan.
- 6- 2-1726 Dirk en Janna getrouwd.
- 9- 2-1726 Janna Jans enkele dagen zonder toestemming weggeweest, straf met bollepees en put.
- 21-12-1726 Jan van de Abeele verteld dat van de boter, voor de kinderen ingekocht, werd gestolen. Moet bewijzen wat hij zegt. (kon dit niet, dus straf)
- 6- 1-1727 Jan heeft kans gezien zich van het blok te ontdoen en is gevlucht.
- 8- 1-1727 Jan is gevonden, op water en brood in de donkere put.
- 10- 1-1727 Jan vraagt om vergiffenis, heeft aanklacht gedaan uit wraak.
- 19- 6-1727 Christiaan van de Abeele (18a19 jaar) is zo vaak bestraft kan in de gehele stad geen werk meer krijgen door zijn gedrag, moet maar als "quaardaardige jongelinc" als soldaat naar den Oost.
- 1-10-1727 Is vrijwillig aan boord gegaan van het schip "Slot ter Hoge".
- 8-11-1738 Paulus Burn wil verkering met de meid van Bijselbak. Afgeslagen, verdient te weinig.
- 22-11-1738 Nogmaals, weer afgeslagen.
- 27- 9-1739 Flip Hoosten van Essinkessel, lidmaat van de waere gereformeerde kerk, wil verkering met Clara Clock. Eerst onderzoek. Flip is kleermaker, Clara is nog geen lidmaat. Nog niet toegestaan.
- 7-11-1739 Clara Clock leren bij ds. Van Wijngaarden, (was eerst bij ds. Koetsier, maar die is te diepzinnig)
- 5-12-1739 Flip mag eenmaal per week komen. Clara begint braaf te leren.
- 5- 3-1740 Flip Hoosten is baas geworden, Clara is lidmaat, dus toestemming om te trouwen op 6 april a.s.
- 18- 4-1744 Jacob Thomsese vraagt te mogen trouwen met Anna Sonneveld. Zijn na gewoonte ingeaalt en aar is toebereyt een maaltijd na gewoonte.
- 9-10-1745 de vrouw van Willem van de Driessen verzoekt kostgeld over 48 weken voor haar schoonzoon Abraham van der Helm, maar dat wordt afgewezen omdat hij zonder toestemming van de vader bij haar in de

kost was. Na herhaald verzoek ontvangt ze 20 Zeeuwse rijksdaalders voor 48 weken.

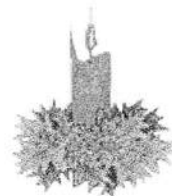
- 3- 6-1747 Ordinaire vergadering. Vaders: Hubrecht van de Kneu, Abraham de Meijer, Anthony de Sourine en Jan van Dijk. Alsoo door order van Mijn Hoogheid den Heer prince van Oranje aan de vaders zijn ter hand gestelt eenhondert goude ducaten om de kinderen van beide weeshuysen daer voor een vrolijke maaltijd te laten houden. Wordt besloten van het geld twee zilveren kelken te laten maken, waar de kinderen als ze hun jaarlijks traktement genieten eens uit mogen drinken. De maaltijd wordt gehouden in het burgerweeshuis op 8 juni, in het armenweeshuis op 16 juni 1747.
- 1- 7-1747. Vader Anthony Sourine zal de kelken laten maken en de namen van de vijf vaders tot een eeuwige gedachtenis er in laten snijden..
- 13- 1-1748. Klacht over de slechte schoenen van het armweeshuis. Hard leer, dat op de naden berst. Kinderen in het Burgerweeshuis hebben soms 7 a 8 paar per jaar, maken voorraad tegen de tijd dat ze uit het weeshuis moeten. Krijgen in het vervolg maar 4 paar per jaar.
- 13- 1-1748 Cornelis van de Meerberg (27 jaar) kleermakersknecht, verdient 14 stuivers daags. Vraagt verkering met Elisabeth de Codijn.
- 27- 1-1748 Verzoek afgeslagen, 14 stuivers te weinig om een vrouw te meinteneren.
- 16- 5-1748 Een resolutie over kleding. Op son- en hoogdagen in het gecouleurd en een cornetje. Tevens werd overeengekomen dat de kinderen die lidmaat zijn naar de kerk hunner keuze mogen gaan. Zij moeten na de dienst in de kerk blijven staan tot alle gemeenteleden gepasseert zijn.
- 19- 7-1748 Omdat de kinderen bovenstaande resolutie niet gerespecteerd hebben en in hun kleding zich te buiten hebben gegaan is bij de kerkgangers groot misnoegen ontstaan, omdat zij niet meer als weeskinderen herkenbaar waren. Opnieuw de regels vastgesteld: naar de kerk en op zondag een "stil manteltie gecouleurd en een stil cornettie. Op school int geheel in schoolklederen en vervolgens in de week een stil catoene manteltie en cornettie met een schoolkeurs en een roode taerlinge schort.
- 8- 5-1762 Klacht over Jacobus Geljon, oud 20 jaar. Hij verkeert nogal eens in de herberg "de Deense vlag", heeft de waardin gesoent en vaak een soopje gedronken. Verzoekt onder veel tranen vergiffenis met de verzekering nooit meer naar de herberg te gaan. Voor straf als voorbeeld in bijzijn van alle kinderen gekastijd en enige dagen in de donkere put op water en brood.
- 28- 7-1763 Jacobus Geljon is van 16 tot 25 juli zonder reden afwezig. Wordt met de bulpesen gekastijd en in de donkere put opgesloten.
- 17- 8-1765 Jacobus Geljon wordt 21 augustus 25 jaar en vraagt ontslag en uitset. Hij krijgt maar een halve uitzet vanwege zijn verleden.
- 15- 3-1766 Wegens aanhoudende klachten over Simon Koster is besloten hem 14 dagen met het blok te laten lopen en niets anders dan boterhammen te eten.
- .24- 9-1768 de kindermoeder krijgt toestemming om de kleine kinderen des morgens een komje warme thee bij het ontbijt te geven, 'twelk zij met dankzegging voor de kinderen beantwoordt
- 22-10-1768 Vader Bollaart komt uit naam van de kinderen vragen of ze zondagmorgens ook een ontbijt kunnen krijgen zoals in de week, hetgeen de armen niet zoveel meer zal kosten. De vaders staan het toe, maar er mag dan geen eten van buiten af meer binnengebracht worden, zoals tot nog toe gebeurde.
- 22-1-1770 Klacht van vader Bollaart over ongeregelde heden van de wezen. Zij stelen uit de kastjes zodat de kinderen die iets uit hun eigen kastje willen halen "met de hand op een bloote slaan" De jongens zullen verzocht worden binnen te staan en hun afvragen wat reden zij hadden om zulke verregaande wanordre, vloeken, liegen en overzulks een babel van verwarring uijtmakende en dit ganse huijs door zulken

manier van leven te bederven. Zij hadden hier geen antwoord op en werden ernstig vermaand. Zij waren zeer brutaal en hadden geen ontzag voor hun meerderen.

- 18-12-1770 De Heer M.B.M.Pous, als nieuwe bewinthebber van de Oost-Indische Compagnie heeft de wezen van dit huijs een kostelijke maaltijd gegeven bestaande uit gebrade vleesch, speenvarkens, gekapte bollen en rosbeuff, zijnde alle de stukken vleesch als mede de varkens geheel op tafel gezet en door de vaders en bediende klein gesneden, de kinderen beschonken met wijn en na de maaltijd zijn alle kinderen bedeed met banket. Bij deze gelegenheid hebben de kinderen een "fray digt" (gedicht) laten maken en de familie Pous aangeboden.
- 1- 5-1772 Jannetje Grgorius, 26 jaar, Lena Hoppers, 20 jaar en Jacoba Beaumont, 19 jaar, hebben op zondag 26-4 'savonds van 8 tot 9 uur met drie onbekende zeevarenden, zijnde Spanjaarden zich opgehouden in herbergen, gedanst, wijn en sterke drank gedronken. Waarop gedelibereert en in aanmerking genomen zijnde, dat deze conduites zijn van het slegtste soort en verregaande uitzigt en dus ten voorbeelde en afschrik van anderen diende gestraft te worden. Jannetje moet 8 dagen te water en te brode in de donkere put, terwijl Lena en Jacoba gedurende 8 dagen een blok zal worden aangedaan en dus gelijke tijd de een na het andere (dus om en om) in de gemelde donkere put geplaatst. Zij mogen drie maanden niet buiten het huis komen, alleen op zondag naar de kerk.
- 26- 5-1772 Catharina Hand-out heeft zodanige woorden gehad met Beatrix Dolleman en haar geslagen, dat ze enige dagen het bed heeft moeten houden; ook heeft zij de oppernaaimatres (hoofd naai afdeling) bedreigd. Voor straf 6 dagen water en brood
- 12- 6-1772 Johanna Mus heeft zich met Hendrica Koppenolle aan verregaande onordelijkheden schuldig gemaakt en 'snachts in burgerkieren verkleed om des te minder bij anderen bekend te worden, zich misdragen. Laatstgenoemde is met een manspersoon voortvluchtig. Johanna moet in de donkere put en Hendrica zal opgespoord worden.
- 5-10-1772 Vader Bal deelt mee dat hij Hendrica uit Klein-Vlaanderen binnen deze stad heeft gehaald en in het weeshuis gebracht.
- 19- 3-1773 Hendrica Koppenolle, die sedert 5-10-1772 wegens voortvluchtigheid met den grootste blok had gegaan, daarvan met voorkennis van de Heer President van Visvliet ontslagen.
- 17- 9-1773 Vader Bal heeft bericht gezonden, dat op gepasseerde Pinxteren de wezen Levinus Adriaanse en Jacoba van Beaumont met den anderen in een herberg Bier en Wijn hebben gedronken, maar en ook kort daarna zig niet hebben ontzien om vleesselijke Conversatie te plegen in zo verre dat volgens confessie gemelde Jacoba zoude weze geimpregneert.
- 16-10-1773 De beide voornoemde wezen moeten zo snel mogelijk trouwen, waarna Jacoba in het armziekenhuis wordt geplaatst om aldaar haar kraambed te houden en tot nader order blijven. Levinus moet in het weeshuis blijven met ijseren beugels aan de benen.
- 10-12-1773 Levinus is door vader Bal naar het armziekenhuis gebracht om aldaar nevens zijn huisvrouw tot nader orders te blijven.
- 20 1/1774 Door de president de heer van Visvliet wordt bekend gemaakt dat Levinus en Jacoba gebonden aan een paal geplaatst op de binnenplaats te pronk komen te staan en daarna zonder uitzet uit het weeshuis worden verwijderd. De straf is op 26 januari a.s. en alle kinderen moeten komen kijken.
- 4/ 2/1774 Resolutie. Ieder die zich aan bovenstaande schuldig maakt zal dezelfde straf krijgen, maar daarenboven 'eene Geesseling'. Dat Jacoba niet gegeseld is komt door haar zwakke gezondheid.
- 2/ 9/1774. Op 6 november a.s. zal in alle Nederduytse Gereformeerde kerken alhier de nieuwe psalmberijming moeten worden gebruikt, men overlegt wat te doen met de bijbeltjes en psalmboeken die nu ingebruik zijn.

In ons volgende blad treft u het vervolg aan.

Familieberichten

Overleden 26 maart 2005 Neeltje Sparreboom, in de leeftijd van 93 jaar. Zij was weduwe van Nicolaas Jan de Vos.

Overleden te Rotterdam 28 september 2005 Arie Huijzer, in de leeftijd van 83 jaar. Hij was gehuwd met Lena Huijzer-Sparreboom.

Overleden te Barendrecht 10 oktober 2005 Trijntje Francina Sparreboom-Timmers, in de leeftijd van ruim 95 jaar. Zij was weduwe van Pieter Sparreboom, overleden 1992.

Overleden te Rotterdam 27 november 2005 Gerardus Franciscus Pieter Sparreboom, in de ouderdom van 58 jaar. Hij was gehuwd met Jeanette Agatha Janse.

Overleden te Zwijndrecht Cornelia van den Kieboom-Sparreboom, in de leeftijd van 87 jaar. Zij was weduwe van Willy Karel van den Kieboom.

*Als leven lijden wordt
is sterven een gewin.*

Bedroefd, maar dankbaar dat hem een langer lijden bespaard is gebleven, geven wij u kennis van het overlijden van mijn lieve man, onze vader, schoonvader en opa

Arie Huijzer

in de leeftijd van 83 jaar.

Lena Huijzer - Sparreboom
Lia en Ton
Marco en Liesbeth
Robin en Sylvia
Letty en Jan
Peggy en Marc
Ferry
Ina en Bep

28 september 2005

Er is gelegenheid tot condoleren en om afscheid van hem te nemen op zaterdag 1 oktober van 15.00 tot 15.45 uur in het rouwcentrum "De Palm" aan de Palmentuin 73 te Rotterdam-IJsselmonde.

De crematieplechtigheid zal plaatshebben op maandag 3 oktober om 12.00 uur in het crematorium "Rotterdam" aan de Maeterlinckweg 101 te Rotterdam-Zuid.

Na de plechtigheid is er tevens gelegenheid de familie te condoleren in de ontvangkamer van het crematorium.

- Geen Bloemen -

Na een liefdevolle verzorging in De Elf Ranken is plotseling overleden, onze lieve, dappere

Trijntje Francina Sparreboom - Timmers
sinds 23 augustus 1992 weduwe van Pieter Sparreboom

* 24 december 1909 te Hendrik Ido Ambacht

† 10 oktober 2005 te Barendrecht

Henk en Corry
Piet en Sisca
Gerrit en Mieke
Frans en Inez
de kleinkinderen

Gelegenheid tot afscheid nemen vrijdag 14 oktober 2005 van 12.30 tot 13.00 uur
vooraftgaand aan de uitvaartdienst in het rouwcentrum Memoriam,
Langenhorst 100 (hoek Slinge) te Rotterdam-Zuidwijk.
Aansluitend zal de bijzetting in het familiegraf op de Zuiderbegraafplaats,
Slinge 50 te Rotterdam plaatsvinden.

Thuis in haar omgeving is rustig overleden onze lieve moeder,
schoonmoeder, grootmoeder en overgrootmoeder

**CORNELIA
VAN DEN KIEBOOM-SPARREBOOM**

weduwe van Willy Karel Van den Kieboom

in de leeftijd van 87 jaar.

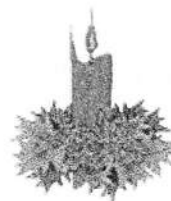
Jan en Marijke
Michelle en Dennie
Alicia
Arjan en Saskia

Willem (†) en Ingrid
Marco (†)
Jan-Willem en Renée
Lisette

6 november 2005

Correspondentie naar:

De crematieplechtigheid zal in besloten kring plaatsvinden.

*Rust nu maar uit,
je hebt je strijd gestreden.
Je hebt het als een moedig mens gedaan.
Wie kan voelen hoe je hebt geleden
en wie kan begrijpen wat je hebt doorstaan?*

Bedroefd, maar dankbaar dat hem een verder lijden bespaard is gebleven en
dankbaar voor de fijne jaren die wij als gezin hebben gehad, geven wij u kennis
dat van ons is heengegaan mijn lieve man, vader, schoonvader, opa, onze
schoonzoon, broer, zwager en oom

Gerardus Franciscus Pieter Sparreboom
~ Gerard ~

op de leeftijd van 58 jaar.

Jeannet

Martin en Tamara
Thierry

Pa en Ma Mulder

Broers en zus
Schoonzussen en zwagers
Neven en nichten

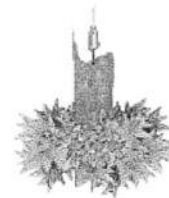
Gelegenheid tot afscheid nemen op
donderdag 1 december van 9.00 tot 9.20 uur
in de aula van crematorium "De
Ommering", Oprelsegweg 3 te Spijkenisse.

Aansluitend zal om 9.30 uur de crematie-
plechtigheid plaatsvinden.

Na afloop is er gelegenheid tot condoleren
en samenzijn.

27 november 2005

Persoonlijk verhaal van een Sparreboom

Hoe je van een hobby je werk kan maken.

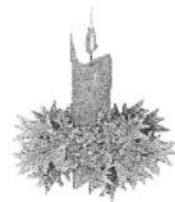
Ik ben mijn werkzame leven begonnen als banketbakker bij banketbakkerij Kooij te Rotterdam-Lombardijen. Met een deeltijd opleiding heb ik daar de fijne kneepjes van het vak geleerd en via een aantal andere bedrijven heb ik zo'n dertien jaar in dat vak gewerkt. Ik heb altijd gezocht naar het creatieve, zoals het maken van bruidstaarten, de marsepeijnfiguren voor Sinterklaas, e.d. De keuze voor het banketbakkersvak was niet mijn eerste insteek toen ik naar de 'Vakschool voor Bakkerij- en Hotelpersoneel' ging. Ik dacht namelijk dat ik daar een opleiding tot kok zou gaan volgen, omdat ik in die tijd graag in de keuken 'kokkerelde'. Tijdens de opleiding (1e jaar brood / banket / kok / kelner) bleken mijn handen (en hoofd) meer bestemd te zijn voor de bakkerij en meer specifiek voor de banketbakkerij.

In 1995 werd mijn ontslag aangevraagd vanwege het sterk teruglopen van de verkoop bij het bedrijf waar ik toen werkte. De oorzaak van de terugloop lag in de vergrijzing van de wijk (Oud-Mathenesse) en het langdurig opengebroke zijn van de straat voor de winkel, waardoor veel klanten (veelal oudere mensen) hun dagelijkse boodschappen ergens anders gingen halen.

Aangezien ik reeds een jaar de teruggang aan zag komen, had ik mij al regelmatig gestort in de molen van vacatures in kranten, bladen en arbeidsbureau. Helaas zonder het gewenste resultaat. En toen dan de dag van mijn ontslag kwam en ik voor de zoveelste keer in de lege boeken keek, waar de vacatures voor de brood- en / of banketbakkerij in zouden zitten, heb ik mij aan de balie gemeld om te vragen naar mogelijkheden voor omscholing e.d. Het antwoord van de persoon aan de balie verbaasde (en irriteerde) mij en ik heb daar dan ook (verbaal) mijn mening over gegeven. Op uitnodiging van mijn lichaamstaal (ik had echt geen boze plannen) snelde er iemand uit een kantoortje te hulp. Hierdoor kreeg ik toch de gevraagde informatie en een gesprek met één van de consulenten. Dit leverde op dat ik een interesse- en capaciteitentest kon doen.

De uitslag van die test was interesse in de voedingsmiddelensector (inderdaad, bijvoorbeeld de bakkerij), de IT (computers waren toen ook al mijn hobby), de verzorging (??), de techniek (logisch met een technische vader (uw genealoog)) en leraar exacte vakken (daar was zeker een groot tekort aan). Op basis hiervan zou ik een avondcursus gaan volgen. Omdat hier echter geen voortgang in leek te zitten, vanwege de aankomende vakanties, ben ik zelf naar een avondschoon gestapt om in te schrijven. Tijdens deze vakantieperiode kwam ik op een internationaal scoutingkamp bij Halfweg (bij Haarlem) in contact met een Engelse zendamateur (ook één van mijn hobby's), die vertelde dat hij in Nederland werkte bij een bedrijf dat een tweede GSM netwerk aan het bouwen was naast dat van KPN (toen nog PTT). Het bedrijf zou Libertel gaan heten.

Halverwege een reeds lang geboekte vakantie in Engeland / Schotland kreeg ik bericht dat ik gevraagd was bij dat bedrijf (Libertel) een paar weken te komen werken. De kennis wilde graag aantonen dat het werk wat gedaan moest worden beter gedaan werd door een zendamateur, dan door een 'willekeurige uitzendkracht'. Het werk bestond uit simpele metingen en testen van nieuwe GSM-basisstations door middel van het opzetten van diverse korte gesprekken met een laptop-computer en een speciale telefoon. Al snel bleek de kennis die ik met de hobby van het zendamateurisme had opgedaan zeer toepasbaar in dit werk. Aan deze hobby ging voor mij een opleiding en een staatsexamen vooraf. Ik kon mij dan ook al snel boven de andere testers uitwerken.

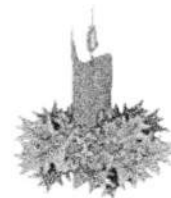
De eerste lessen van de avondschool in Rotterdam, waar ik mij op had ingeschreven, moest ik dan ook regelmatig missen. Gezien het feit dat het kantoor van waaruit ik elke dag mijn werk startte in Amsterdam stond, ben ik overgestapt naar een avondschool in Amsterdam.

Na een aantal weken zouden de uitzendkrachten vervangen worden door vaste mensen en twee van de negen uitzendkrachten werd een contract aangeboden. Dit alles is nu meer dan tien jaar geleden en ik werk nog altijd met plezier in dit vak. Libertel heet nu Vodafone. De uitzendkrachtperiode is overgegaan in een jaarcontract en daarna een vaste aanstelling. Ik heb er aan kunnen bijdragen dat het team waar ik voor werk een professioneel team is geworden doordat ik in die beginperiode zeer waardevolle ervaringen heb opgedaan. Mede daardoor functioneer ik vaak als vraagbaak voor de collega's. Daarnaast heb ik er voor kunnen zorgen dat het hobbyisme nog altijd in mijn werk terug te vinden is. Tijd voor de zendamateur hobby is er niet veel meer, maar het vaderschap is ook een hele mooie.

En zo heeft deze Sparreboom een job kunnen maken uit zijn hobby.

Gegroet van Rudolf, Wilma en Tobias Sparreboom

IN DE BOOM

De kamer zag er feestelijk uit en straks kwamen de kleintjes thuis, ze zouden het eerst naar haar komen kijken.

Zoals elk jaar had ze de beste plaats, zo hoorde het ook als je de oudste rechten had en daarbij was geen van de anderen zo mooi als zij. Ze keek eens om zich heen en schudde haar hoofd. Al die houten versierselen tegenwoordig, alsof die felle kleuren ook maar iets met stijl en standing te maken hadden. Kijk zo, n rood treintje nou, wat had zoiets te melden in deze tijd van bezinning en gouden lichtjes. Zij was toch werkelijk de enige die iets toe te voegen had, zonder arrogant te zijn kon ze wel zeggen dat Maar ach, tijden veranderen en de kinderen hadden heden ten dage nou eenmaal een andere smaak. Al was het natuurlijk de taak van de ouders om hierin wat bij te sturen en de kinderen te leren wat mooi was en wat niet. Maar het kon altijd nog erger, had ze immers niet gisteren nog een van de kinderen horen vertellen over de kerstboom bij een vriendje waarin enkel mandarijntjes bleken te hangen.

Waar had zoiets nou mee te maken? Als het hier ook ooit zo ver zou komen, dan zou ze zich van haar tak laten vallen tot er niets meer van haar overbleef dan duizend stukjes die nooit meer gelijmd konden worden. Het idee!!!!

De voordeur sloeg met een klap dicht en ze hoorde kindervoetjes de gang door rennen.

"Mag ik het doen?" smeekte de stem van het meisje.

"Nee, ikke," baasde haar broertje.

De moeder greep in. "Rustig nou, jongens, als je voorzichtig bent, kunnen jullie elkaar helpen."

Waarom kwamen ze niet meteen naar haar kijken zoals elke dag sinds de kerstboom in de kamer stond, hadden gedaan?

Ze hoorde papiergeritsel en het leek alsof er iets uit een doos gehaald werd.

O kijk, daar kwamen ze al, hun gezichtjes vol verwachting en het meisjes stak de handjes al uit om haar vleugeltjes te aaien.

Het ging zo snel, dat ze niet beseftte wat er precies gebeurde, ze hoorde de jongen nog

zeggen dat zij een beetje lager moest en voor ze het wist was ze drie takken gedaald.

Het jongensgezicht kwam vlak voor haar langs toen zijn armen naar een plek schuin boven haar reikten. Hij leek iets op te hangen.

Vlakbij haar hoofd werd nog een stukje slinger verhangen dat het uitzicht op haar haren benam, een lichtje kreeg een ander takje vlakbij haar jurk, zodat ze niet helemaal in het donker hing. Dat was tenminste iets, maar verder was ze nog buiten adem van het gebeurde.

"Hij is mooi, hè mam?"

De moeder streek de kinderen over hun haren: "Hij is prachtig."

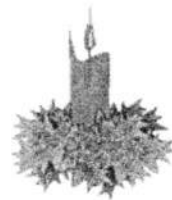
Met hun drietjes bleven ze een poosje kijken.

Prachtig?!? Prachtig?!?

Waar ging dit over?

Ze moest nu toch eens kijken wie of wat haar onvrijwillige verhuizing veroorzaakt had en gluurde over haar schouder omhoog, waarbij ze haar glazen vleugeltje een beetje moest verschikken om iets te kunnen zien. Door die beweging verschoof het gouden koordje waarmee ze aan haar nieuwe tak hing; ze draaide en slingerde gevaarlijk en haar hartje begon van schrik te bonzen maar even later hing ze stil alsof er niets gebeurd was. En vanuit deze hoek kon ze meteen beter zien wat de kinderen zopas hadden opgehangen.

Voorzichtig nu, hief ze haar hoofd iets.

"Dag dame," klonk een stem, "hang je hier al lang?"

Dit nam ze niet, hij had toch zelf kunnen zien dat....de brutaliteit!!!

"Ik hing al heel lang waar jij nu hangt, al heel erg lang en zoals je hebt kunnen aanschouwen, hang ik nog maar heel kort op deze plek. Je hebt mij gewoon van mijn plaats verdrongen en..."

Haar adem stokte, zag ze wel goed? Dit bestond niet.

".....je bent..... je bent zwart!!"

"Hé dame, relax een beetje, weet je wel. Nog nooit een zwarte engel gezien?"

"Die bestaan helemaal niet," snuifte ze nuffig met haar neusje in de hoogte.

"Nou, je ziet het, meid. Gods wegen zijn ondoordringbaar en wie zegt dat zwarte engelen niet bestaan? Er zijn toch ook zwarte mensen?"

"Mensen zijn geschapen naar Gods evenbeeld, dat hoor ik altijd vertellen als de ouders van de kinderen in de kersttijd uit de bijbel voorlezen, maar dat gaat wel over blanke mensen, want God is niet zwart. En ik had liever dat je me geen meid noemde. In feite ben ik al meer dan veertig jaar in de familie, ik kom zelfs uit Londen. Uit een dure kerstwinkel in Oxfordstreet.

Mijn gezicht is van porselein, zie je wel, niet van hout zoals het jouwe en mijn kleding is echt van zijde in plaats van, zoals bij jou, erop geschilderd."

"Wauw, je ziet er inderdaad wel cool uit, je hebt echt engelenhaar, zie ik. Maar dame, ook al kom ik van Blokker, ik ben een echte engel. Zwart, dus. En waarom niet, waarom zou God niet zwart zijn?"

Ze snakte naar adem. "Hoe durf je die dingen te zeggen, of zelfs maar te denken. En ze hebben je notabene op mijn plek gehangen, jij hangt hoger dan ik."

De zwarte engel lachte: "Tja zuster, omdat ze jou lager hebben gehangen. Zelfs een porseleinen, blanke engel moet na veertig jaar weleens plaats maken voor andere ideeën."

"Belachelijk. Wat is het idee hierachter dan? Het kan gewoon nergens iets mee te maken hebben."

"Och, misschien is het idee erachter dat alles mogelijk is, of de kinderen vonden een zwarte engel gewoon mooier omdat het weer eens iets anders is. Lekker ludiek, weet je wel."

De porseleinen engel fronste boos haar delicate wenkbrauwjes.

"God is blank," snauwde ze.

"Of zwart," haalde de zwarte engel zijn fel geel beschilderde schouders op.

"Blank, en hou nou je kop dicht."

"Zwart en Blokker is de hemel," pestte hij.

"Blank!"

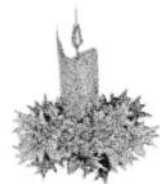
"Zwart!"

"Bl..."

Opeens drapeerden kinderhandjes de mooiste gouden slinger die iemand ooit gezien had, rond de boom. De slinger raakte de voeten van de zwarte engel en streelde net over het engelenhaar van het porseleinen engeltje.

De slingerstem tinkelde als duizend klokjes toen ze zei: "Licht. God is Licht."

JOY

Jan **Sparreboom**, tr. (3) IJsselmonde 24-11-1810 Adriaantje Velthoen, geb/doop IJsselmonde 12/16-3-1788, overl. IJsselmonde 3-12-1820, dr. van Arij Cornelisz. Velthoen en Marietje Sparreboom, VI a, (zie bijlage 1).

Uit dit huwelijk:

1. Maria, geb/doop IJsselmonde 13/18-8-1811, volgt VII ax.
2. Geertje, geb. IJsselmonde 30-4-1814, overl. IJsselmonde 13-5-1814.
3. Adrianus, geb. IJsselmonde 1-11-1815, overl. IJsselmonde 18-5-1835.
4. Susanna, geb. IJsselmonde 13-5-1818, volgt VII ay.

VII av Arie **Sparreboom**, geb/doop IJsselmonde 30-5/5-6-1796, tapper, winkelier, overl. IJsselmonde 3-3-1864, tr. IJsselmonde 26-4-1823 Johanna de Lijster, doop IJsselmonde 25-9-1803, overl. IJsselmonde 27-6-1861, dr. van Gerrit de Lijster en Bastiaantje de Zeeuw.

Uit dit huwelijk:

1. Jan, geb. IJsselmonde 21-2-1824, inlands kramer, koopman, overl. Ridderkerk 15-6-1885, tr. Heerjansdam 7-12-1858 Lena van Oorschot, geb. Heerjansdam 21-6-1827, overl. IJsselmonde 8-1-1894, dr. van Pieter van Oorschot en Sijgje van Groenewegen.
2. Gerrit, geb. IJsselmonde 5-9-1825, overl. IJsselmonde 28-9-1829.
3. Anna, geb. IJsselmonde 6-1-1828, overl. IJsselmonde 25-9-1829.
4. Bastiaan, geb. IJsselmonde 28-3-1829, overl. IJsselmonde 24-1-1830.
5. Bastiaantje, geb. IJsselmonde 7-11-1831, overl. IJsselmonde 3-2-1836.
6. Adrianus, geb. IJsselmonde 18-2-1836, volgt VIII bi.
7. Gerrit Bastiaan, geb. IJsselmonde 13-10-1837, overl. IJsselmonde 23-4-1838.

VIII bi Adrianus **Sparreboom**, geb. IJsselmonde 18-2-1836, tuinder, overl. IJsselmonde 4-8-1893, tr. IJsselmonde 31-12-1858 Pietertje van Beek, geb. Strevelshoek 4-11-1829, overl. IJsselmonde 4-9-1901, dr. van Krijn van Beek en Annigje Baas.

Uit dit huwelijk:

1. Krijn, geb. IJsselmonde 29-12-1859, volgt IX ca.
2. Johanna, geb. IJsselmonde 27-3-1861, volgt IX cb.
3. Arie, geb. IJsselmonde 30-9-1862, volgt IX cc.
4. Jan, geb. IJsselmonde 21-1-1864, volgt IX cd.
5. Leendert, geb. IJsselmonde 13-3-1865, overl. IJsselmonde 15-6-1865.
6. Adrianus, geb. IJsselmonde 28-3-1866, overl. IJsselmonde 19-5-1866.
7. Adrianus, geb. IJsselmonde 19-4-1868, overl. IJsselmonde 16-10-1868.
8. Annigje, geb. IJsselmonde 26-3-1870, overl. IJsselmonde 2-6-1870.
9. Neeltje, geb. IJsselmonde 8-6-1874, overl. IJsselmonde 3-10-1874.

IX ca Krijn **Sparreboom**, geb. IJsselmonde 29-12-1859, tuinder, overl. IJsselmonde 12-5-1911, tr. IJsselmonde 2-5-1889 Maria van Oorschot, geb. Heerjansdam 20-7-1864, overl. IJsselmonde 11-3-1940, dr. van Jan Jacob van Oorschot en Hendrina van der Grift.

Uit dit huwelijk:

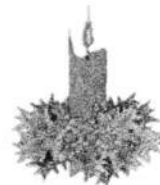
1. Adrianus, geb. IJsselmonde 29-6-1897, overl. IJsselmonde 3-12-1923.

IX cb Johanna Sparreboom, geb. IJsselmonde 27-3-1861, overl. IJsselmonde 30-6-1922, tr. IJsselmonde 4-10-1894 Jacob **Dijkstra**, geb. Zwijndrecht 27-1-1873, tuinder, overl. IJsselmonde 18-5-1905, zn. van Jacob Dijkstra en Neeltje Landsmeer.

Uit dit huwelijk:

1. Jacob, geb. IJsselmonde 27-3-1895.
2. Pietertje, geb. IJsselmonde 4-10-1896.
3. Neeltje Pietertje, geb. IJsselmonde 1-9-1898.
4. Adrianus Arie, geb. IJsselmonde 23-1-1900, ketelmaker.

IX cc Arie **Sparreboom**, geb. IJsselmonde 30-9-1862, tuinder, overl. Rotterdam 7-2-1899, tr. Barendrecht 2-11-1888 Adriaantje Koedood, geb. Ridderkerk 1-3-1865, dr. van Jacob Koedood en Maria den Otter.

Uit dit huwelijk:

1. Adrianus, geb. IJsselmonde 7-11-1890, volgt X ey.
2. Pietertje Maria, geb. IJsselmonde 13-9-1893, overl. IJsselmonde 11-12-1893.
3. Arie, geb. IJsselmonde 27-5-1899, overl. IJsselmonde 29-5-1899.

X ey

Adrianus **Sparreboom**, geb. IJsselmonde 7-11-1890, chauffeur, grondwerker, overl. Woensdrecht 7-8-1973, tr. (1) Barendrecht 13-1-1916 Neeltje Trijntje Stolk, geb. Barendrecht 3-6-1892, overl. Rotterdam 8-2-1944, dr. van Jan Stolk en Agetta Huijskens.

Uit dit huwelijk:

1. Arie, geb. Barendrecht 28-12-1916, volgt XI fi.
2. Adriaantje, geb. Barendrecht 18-10-1918, volgt XI fj.
3. Agetta Jani, geb. Barendrecht 9-10-1920, tr. Rotterdam 13-4-1949 J. Nijmanning.

Adrianus **Sparreboom**, tr. (2) Rotterdam 28-4-1948 Hebbeltje Kamies, geb. Vlagtwedde 25-9-1904, overl. Leek 22-3-1962.

XI ri

Arie **Sparreboom**, geb. Barendrecht 28-12-1916, tr. Rotterdam 15-8-1945 Aaltje Sloof, geb. 6-1-1918, dr. van Pieter Sloof en Mien Pater.

Uit dit huwelijk:

1. Pieter, geb. Rotterdam 10-3-1943, volgt XII bo.
2. Neeltje Trijntje, geb. Rotterdam 3-6-1946, volgt XII bp.
3. Adrianus, geb. Uithoorn 15-2-1950, volgt XII bq.

XII bo

Pieter **Sparreboom**, geb. Rotterdam 10-3-1943, onderhoudsmonteur, tr. Haarlem 7-3-1991 Johanna Maria Klazina IJlstra, geb. Haarlem 1-7-1946, dr. van Klaas IJlstra en Petronella Tulen.

Uit dit huwelijk:

1. Sven, geb. Dordrecht 26-8-1969.
5. Niels, geb. Papendrecht 31-8-1971.

XII bp

Neeltje Trijntje Sparreboom, geb. Rotterdam 3-6-1946, tr. Uithoorn 9-2-1966 Jacobus Adrianus **Slootweg**, geb. Haarlemmermeer 28-5-1942, operator, zn. van Marie Slootweg en Antje Marianne van der Bijl.

Uit dit huwelijk:

1. Michel Laurens, geb. Haarlemmermeer 31-12-1966.
2. Sacha Jacqueline, geb. Haarlemmermeer 28-5-1970.

XII bq

Adrianus **Sparreboom**, geb. Uithoorn 15-2-1950, technisch commercieel medewerker, tr. Voorschoten 25-2-1977 Bertha Johanna Schmale, geb. 's-Gravenhage 24-11-1953, dr. van Johannes Wilhelmus Schmale en Lena Stuijt.

Uit dit huwelijk:

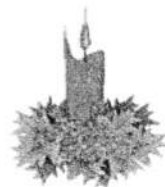
1. Coen, geb. Alphen a/d Rijn 24-11-1978.
2. Dorien, geb. Alphen a/d Rijn 7-12-1981.
3. Eveline, geb. Alphen /d Rijn 23-7-1985.
4. Judith, geb. Leiderdorp 17-2-1997, overl. Leiden 21-5-1998.

XI fj

Adriaantje Sparreboom, geb. Barendrecht 18-10-1918, tr. Rotterdam 9-4-1947 Bartlomeus Jacobus **Schlögl**, geb. 26-3-1914, beroepsmilitair, overl. Hoogerheide 23-4-1979.

Uit dit huwelijk:

1. Neeltje Johanna Catharina, geb. Rotterdam 6-1-1948, tr. Frans Kroonen.
2. Bartlomeus Teunis, geb. Bandoeng 27-1-1949, tr. Marianne Noordhuis.
3. Adrianus, geb. Hoogerheide 30-3-1952, tr. Marlies Wilmen.
4. Sylvia, geb. Hoogerheide 5-5-1954, tr. Dion Daas.

IX cd Jan **Sparreboom**, geb. IJsselmonde 21-1-1864, tuinder, overl. Ridderkerk 15-1-1925, tr. (1) IJsselmonde 25-2-1892 Aartje Oosthoek, geb. IJsselmonde 22-7-1869, overl. IJsselmonde 13-9-1901, dr. van Willem Oosthoek en Wilhelmina Nugteren.

Uit dit huwelijk:

1. Adrianus, geb. IJsselmonde 12-12-1892, volgt X ez.
2. Wilhelmina, geb. IJsselmonde 16-5-1896, overl. Woerden 6-4-1971, tr. Ridderkerk 14-3-1918 Jan **de Kool**, geb. Ridderkerk 9-2-1890, boekhouder, zn. van Gerrit Dijkman de Kool en Neeltje Willempje Kranenburg.
3. Jan Johan, geb. IJsselmonde 24-8-1899, volgt X fa. (zie bijlage 35.)

Jan **Sparreboom**, tr. (2) Ridderkerk 22-1-1904 Elisabeth Hendrika Visser, geb. Ridderkerk 12-10-1870, overl. IJsselmonde 15-6-1909, dr. van Leendert Visser en Anna van der Waal.

Uit dit huwelijk:

1. Anna, geb. IJsselmonde 8-1-1906, overl. Rotterdam 22-3-1934.
2. Arie, geb. IJsselmonde 15-4-1908, volgt X fb. (zie bijlage 35.)
3. Leentje, geb. IJsselmonde 6-6-1909, overl. Rotterdam 13-4-1999, tr. Rotterdam 2-9-1936 Cornelis **van der Wel**, geb. Rotterdam 2-2-1908, administrateur, overl. Rotterdam 6-5-1994, zn. van Simon van der Wel en Catharina van Vliet.
4. Pietertje, geb. IJsselmonde 6-6-1909, overl. Ridderkerk 26-10-1910.

X ez Adrianus **Sparreboom**, geb. IJsselmonde 12-12-1892, tuinder, overl. Dordrecht 25-6-1971, tr. (1) Ridderkerk 21-5-1915 Pietje van Vliet, geb. Rotterdam 22-6-1895, overl. Rotterdam 6-4-1940, dr. van Pieter van Vliet en Goitske de Wit.

Uit dit huwelijk:

1. Jan Pieter, geb. IJsselmonde 15-7-1916, overl. Ridderkerk 3-5-1918.
2. Janna Pietertje, geb. Ridderkerk 28-8-1918, volgt XI fk.
3. Pieter, geb. Ridderkerk 21-4-1920, volgt XI fl.
4. Jan, geb. Ridderkerk 27-1-1922, volgt XI fm.
5. Aartje Goitske, geb. Ridderkerk 14-10-1923, volgt XI fn.
6. Johan, geb. Ridderkerk 2-7-1926, volgt XI fo.
7. Goitske Anna, geb. Ridderkerk 14-8-1928, volgt XI fp.

Adrianus **Sparreboom**, tr. (2) Ridderkerk 6-5-1947 Hendrika Gelderblom, geb. Ridderkerk 2-10-1898, overl. Ridderkerk 7-11-1988, dr. van Gijsbert Gelderblom en Jantje Teunisse van Manen.

XI fk Janna Pietertje Sparreboom, geb. Ridderkerk 28-8-1918, overl. Rijsbergen 2-12-1995, tr. Ridderkerk 15-5-1936 Pieter **van Dalen**, geb. Ridderkerk 28-5-1915, tuinder, overl. Rijsbergen 9-10-1996, zn. van Leendert Jan van Dalen en Anna van der Schans.

Uit dit huwelijk:

1. Anna, geb. Ridderkerk 6-9-1936, tr. Hans Heijboer.
2. Pietje Adriana, geb. Rotterdam 28-9-1941, tr. Hans Molier.
3. Lena Jannie, geb. Rotterdam 3-2-1943, tr. Leopold Dock.
4. Leendert Jan, geb. Rotterdam 12-7-1951, tr. Frieda Villavicencio.

XI fl Pieter **Sparreboom**, geb. Ridderkerk 21-4-1920, tuinder, overl. Ridderkerk 27-10-1999, tr. Ridderkerk 29-5-1951 Adriana de Vries, geb. Ridderkerk 21-3-1931, dr. van Jacob de Vries en Adriaantje Plonia Kranendonk.

Uit dit huwelijk:

1. Jacob Pieter Jan, geb. Ridderkerk 12-9-1951, volgt XII br.
2. Adrianus, geb. Ridderkerk 15-5-1953, volgt XII bs.
3. Petra Jolanda, geb. Ridderkerk 21-5-1967, bus-chauffeuse, tr. Michiel de Graaff.

Een Sparreboom, reeds een bejaarde,
die 't komende daglicht ontwaarde,
schreef in een gedicht
van duister en licht,
en zelfs van meer vrede op aarde.

Prettige feestdagen
en een goed 2006!